

25 – 12. oktober 2000
118. årgang

BREVDUEN BREVDUEN

Organ for De
danske
Brevdueforeninger

Af indholdet:

Vinder af DdB's
landsgruppe-
konkurrence 1999:
Flemming Friis, Århus
Landsvinder fra
München 2000:
Aksel og Kurt,
Hillerød

Landsvinder fra
Karlsruhe: Paul
McBurnie, Gråsten
Auktion over engelsk
langflyverblod
Hædersbevisninger
Supercrack

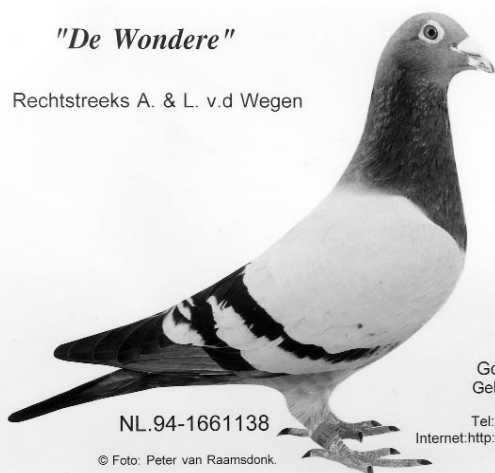

BREVDUEN BREVDUEN

"De Wondere"

Rechtstreeks A. & L. v.d. Wegen

Goldrush-Farm
Gebr. Maas & Zn.
Zundert (NL)
Tel: 0031-765976526
Internet: <http://www.xs4all.nl/~gbrmaas>

NL.94-1661138

© Foto: Peter van Raamsdonk.

NU får du chancen

for at skaffe blodfornyelse af verdens bedste langdistancerace
fra Van der Wegen fra avlsduer avlet hos

Antoon & Lucy Van der Wegen, Steenbergen,

idet vi er kommet i besiddelse af 40 unger
fra et af Hollands stærkeste avlsslæg

Goldrush-Farm hos Gebr. Mass, Zundert.

Auktionen afholdes

**søndag den 29. oktober kl. 13.00 i 0200's
Klubhus, Lille Græsmarksvej 3, 4600 Køge.**

Blandt de 40 unger er der også topduer af Lazeroms, Zegge (Jan Aarden)
afstamning og fra M. Biemans, i 1992 international vinder Barcelona.

Der kommer unger på auktion efter følgende duer:

- Janske, Nationalvinder Bordeaux 1999 af 4661 duer.
- Zuster Joop, helsøster til Hollands bedste maratondue nogensinde.
- Zunger Invincible Spirit, hvis helbror var Int. Vinder Barcelona 92.
- Princes Petra, Søster til nationalvinder Perpignan.

Stamtavlerne vrimer med kendte duer: Turbo (nationalvinder), De Pyre-
neer (2. National), Zoon Oud Doffertje 030, De 49, Barcelona (National-
vinder), Bl. Staaljager (far og bedstefar nationalvinder), Bl. Barcelona 783,
Blauwe Lamme, Slokkersduvin, Oud Doffertje (stamsfaderen), De 75 Du-
ivin, Schiff og mange flere.

Katalog: 56659512, Jan Jaszczak, og 56656375, Poul Stærkær – eller på
internetadressen: [HTTP://Home8.inet.tele.dk/jimko](http://Home8.inet.tele.dk/jimko).

Eftersyn fra kl. 10, hvor der også vil være udstilling af sektionsvindere på
maratonflyvninger med resultater og stamtavler på burene.

Tør du lade Køge-folkene selv købe disse duer?

Arrangør:

0200 »Niels Juel«

FORSIDEBILLEDE:
Vinder af DdBs landsgruppe-
konkurrence 1999:
Flemming Friis, 017 »Århus«
Flemming Friis ved sit 21 meter
lange slaganlæg.

Dødsfald

Erling Hansen **– 0200 »Niels Juel«**

Det var med stor sorg, vi i 0200 »Niels Juel«
fik meddelelsen om Erling Hansens død den 8.
september 2000. Erlings helbred var ikke det
bedste de sidste par år, men det afholdt ham
bestemt ikke fra at flyve med sine duer, der
fyldte meget i hans hverdag. I 1997-98 købte
Erling en del avlsduer rundt omkring i landet,
og afkom efter disse duer var begyndt at vise
rigtig gode resultater, blandt andet med en sek-
tionsvinder fra Jönköping. Erling har i årenes
løb haft mange sektions- og gruppevindere.

Erling har altid været kendt for at have rig-
tig gode duer. Hos ham gik man ikke forgæves,
hvis man søgte nyt blod, og mange begyndere
er hjulpet godt i gang af Erling.

I 1948 var Erling med til at oprette 0200
»Niels Juel« og blev foreningens første for-
mand. Siden har Erling bestridt mange andre
poster i »Niels Juel«. I 1997 blev Erling tildelt
DdB's sølvnål og blev samtidig æresmedlem i
0200. Erling blev 80 år.

Æret være hans minde.

P.f.v.: Jan Jaszczak

Henning Jensen **– 0244 »Vestlolland«**

Henning Jensen, Dan 0244, er død i en alder af
73 år. Henning begyndte som brevduemand i
Hedehusene, hvor han opnåede mange fine re-
sultater. Da han blev pensioneret fra DSB, flyt-
tede han til Utterslev på Lolland. Trods svær
sygdom begyndte Henning at flyve i sæson
2000, men da vi nåede til Antwerpen-flyvning-
en, slap kræfterne desværre op. I foreningen
vil vi savne Henning og huske ham som en god
sportskammerat. Æret være Henning Jensens
minde.

Jan Larsen, 0244

Vi gratulerer

60-års fødselsdag

17/10: K. E. Jensen, 0156 »Pax«.

Guldbryllup

21/10: Line og Aage Terkelsen,
092 »Haderslev«.

DE DANSKE BREVDUEFORENINGER

Formand: Erling Vestergaard, box 69, 9800 Hjørring. Tlf. 98 92 05 00 (ma.-fr. kl. 8.30-10.00).
Næstformand: Erik D. Larsen, Birkevej 14, 7100 Vejle. Tlf. 75 83 37 31.
Medlemmer: Normann Wendt, Rosenvangsgade 142, 8270 Højbjerg. Tlf. 86 14 16 20.
 Børge Godtfredsen, Gartnerager 5, Overdam, 2970 Hørsholm. Tlf. 45 86 19 15.
 Erik Rasmussen, Demstrupvej 30, 8900 Randers. Tlf. 86 43 05 65.
 Svend Aage Krogsgaard, Vasevej 7, 6950 Ringkøbing. Tlf. 97 32 04 67.
 Bent Bøgh, Sæbyvej 82, 9900 Frederikshavn. Tlf. 98 43 27 33.
 Ole Nielsen, Dorphs Allé 50, 2630 Tåstrup. Tlf. 43 52 48 96.
 Villy Petersen, Brønderslevvej 10, 6700 Esbjerg. Tlf. 75 13 86 91.

Annoncetakster
 pr. 1. april 1997:
 1/1 side 3700.-
 2/3 side 2600.-
 1/2 side 1940.-
 1/3 side 1295.-
 1/4 side 965.-
Mindre annoncer:
 Pr. 1 sp.-mm. ...5,50
 Mindstepris ...165.-

Køb/salg
 rubrikannoncer
 Pr. linie 40.-

Tillæg pr. farve
 Kr. 1000.-

Foreningsmedd.:
 Pr. spalte 440.-
 Mindstepris 70.-

Resultatlister:
 Pr. spalte 300.-

Priserne er incl. moms.

HOVEDBESTYRELSE:

SEKRETARIAT:
 Industrivej 19, 3320 Skævinge. Tlf. 48 28 42 44. Telefax 48 28 46 44.
 Kontortid: Ma.-ti.-on. kl. 9.00-16.00. To.-fr. kl. 9.00-14.30.
 Sekretariatsleder: Ole Nielsen.
 Internetadresser: Hjemmeside: www.brevduen.dk - Emailadresse sekretariatet: ddb@inet.uni2.dk

MEMLEMSBLADET BREVDUEN

udkommer ordentligvist i uger med ulige nummer.

Ansvarshavende redaktør: Dan Kristiansen, Strandgårdsvej 1, 4600 Køge. Tlf. 56 65 87 61.
 I redaktionen: Bent Vestergaard, Rosenvang 21, box 27, 8543 Hornslet. Tlf. 86 99 44 77.

Artikler, redaktionelle fotos, efterlysninger og fremlysninger sendes til Dan Kristiansen. - Fødselsdage, jubilæer, dødsfald, annoncer samt meddelelser til rubikken »Meddelelser fra foreninger og sektioner« sendes til Bent Vestergaard. - Kapflývningsresultater sendes til postbox 69, 9800 Hjørring.

Eksposition: DdB's sekretariat, hvor abonnement (pr. år) kan tegnes.
 Reklamationer over udeblevne numre af bladet bedes rettet til det stedlige postkontor.

Tryk: Vestergaards Bogtrykkeri, Hjørring. Miljøcertifikat ISO 14001.

Jubilæumsskrift om DdB i 100 år

Det har længe været kendt, at Landsorganisationen De Danske Brevdueforeninger i 2001 skal markere sit 100 års jubilæum. Dette markante åremål fejres som tidligere omtalt med reception og jubilæumsfest i forbindelse med landsudstillingen og repræsentantskabsmødet i Herning Kongrescenter i februar.

Disse festligheder har længe været besluttet af hovedbestyrelsen og planlægningen af arrangementet er for længst begyndt.

Ved landsorganisationens 25-, 50-, og 75-års jubilæer blev udgivet et jubilæumsskrift, og et sådant er selvfølgelig også med i planlægningen for 100 års jubilæet. Redigeringen og tillige en del af det skriftlige arbejde med jubilæumsskrifter er overdraget undertegnede, men også flere andre personer, der gennem mange år har haft en nær tilknytning til De Danske Brevdueforeninger, er bidragydere med stof. Det er planlagt, at skriftet udkommer til medlemmerne på selve jubilæumsdagen 17. januar 2001. Altså inden jubilæet markeres i Herning.

Det er en spændende opgave at udarbejde et jubilæumsskrift. Men også tidskrævende. Det er klart, at ikke alt, der er sket i de mange år, kan blive omtalt. Da det ikke er sandsynligt, at alle nuværende medlemmer har læst de hidtil udgivne jubilæumsskrifter, vil der selvfølgelig også blive nævnt de største og skelsættende begivenheder i de første 75 år. Men der vil især blive fokuseret på de sidste 25 år op til 100 års jubilæet.

For at finde frem til det væsentligste foregår et større research-arbejde. Dels ved samtaler, gennemgang af gamle numre af »Brevduen«, referater af mødebeslutninger m.v. Selv om en sådan research er tidkræven-

de, er den alligevel interessant. Det værste er, når eksempelvis gamle blade skal »gennempløjes«: Man bliver optaget af at læse artikler, der er interessante, men hvis indhold ikke nødvendigvis kan bruges i jubilæumsskriftet.

»Brevduen«s redaktion har i de senere år oparbejdet et arkiv med fotos, hvoraf nogle kan bruges til at illustrere jubilæumsskriftet. Men der rådes kun over et begrænset antal fotos af ældre dato. Skulle nogle medlemmer ligge inde med gamle fotos, vil undertegnede gerne låne sådanne. Det er ikke givet, at alle fotos, som eventuelt vil blive tilsendt, bliver anvendt. Men det kunne være, at der iblandt er nogle billeder, som ville være egnet til gengivelse i jubilæumsskriftet. Alle modtagne fotos vil blive returneret. Uanset om de bliver benyttet eller ej.

Bent Vestergaard

Den nye PR-film

– som redaktøren omtalte i sin leder i forrige nr. af »Brevduen«, kan af foreningerne købes ved henvendelse til sekretariatet for den beskedne pris af 100 kr.

Udsendelsesdatoer for "Brevduen"

Blad nr.	Udkommer	Deadline for foreningsmeddelelser: mærkedage, annoncer etc.:
26	26. oktober	13. oktober
27	9. november	27. oktober
28	23. november	10. november

Vinder af DdB's landsgruppekonkurrence 1999:

Flemming Friis – 017 »Århus«

Tekst:
Bent Vestergaard

Foto:
Tonni Christensen og
Bent Vestergaard

Det er noget sent, at »Brevduen« omtaler vinderen af DdB's landsgruppekonkurrence 1999, Flemming Friis, 017 »Århus«. Den travle forretningsmand har haft meget at se til i det sidste års tid. Ikke blot med den daglige dont som direktør i sit tæppebelægningsfirma, men også på grund af nyt byggeri til firmaet og flytning hertil. Det lykkedes endelig for redaktionen at få en aftale med Flemming, ligesom det også lykkedes at få nogle af slagets gode duer fotograferet hos Tonni Christensen, 0127 »West-end«. Bedre sent end aldrig. Trods de nævnte genvordigheder og det sene tidspunkt synes redaktionen, at Flemming Friis alligevel skal omtales for denne præstation, som det er at vinde landsgruppekonkurrencen med de to første mesterskabsduer på ti DdB-flyvninger.

Mellem er favorit-distance

Mellemdistanceflyvningerne er Flemmings favorit-distance. Derfor blev han også i sæson 1999 vinder af DdB's mellemdistance-mesterskab i sektion 51. Og det er også udelukkende med baggrund i gode placeringer for mesterskabsduer på disse distancer, at han vandt landsgruppekonkurrencen i såvel sektionen som på landsplan.

Ni duer var med til at vinde landsgruppekonkurrencen. Heri har fire duer hver tre aktier, én enkelt har to placeringer hertil, mens fire duer hver er noget for én aktie. Konkurrencen blev vundet på flyvningerne: Soltau

Voliereanlægget på slagets bagside.

6. juni, Bremen 12. juni, Altona 19. juni, Lübeck 26. juni, Altona 3. juli, Lüneburg 17. juli, Altona 24. juli, Hannover 24. juli, itzehoe 31. juli og Altona 7. august.

De bedste resultater blev scoret på Lübeck-flyvningen 26. juni, hvor de to første mesterskabsduer var placeret som 2 og 3 i sektionen med hver 999 points – i alt 1998 points. I øvrigt en flyvning, hvor Flemming havde de fem hurtigste duer i sektionen. Nummer 1 af disse duer var sektionsvinder, men ikke mesterskabsdue. Men hvad gør det, når de to følgende mesterskabsduer hver blev noteret for 999 points. Også resultatet på flyvningen fra Bremen 12. juni var stærkt medvirkende til at vinde landsgruppekonkur-

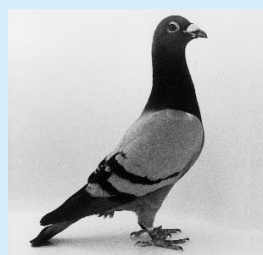
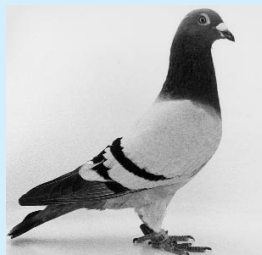
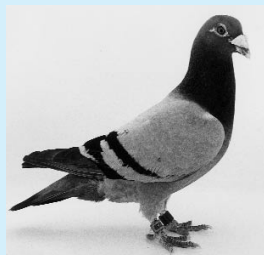
rencen, idet placeringer som 2 og 3 i sektionen for de to første mesterskabsduer gav henholdsvis 998 og 995 points – og sammenlagt 1993 points. Unægtelig et par gode weekender.

Stort duehold

Hvor mange duer, der går på slaget hos Flemming Friis i Terp ved Århus, er der ikke altid tal på. Men det er mange. Alene flyveholdet i 1999 omfattede 12 par naturlige og 51 enkehanner, hvortil kommer et antal avlsduer og et ungetillæg på cirka 150. Trods det store duehold virker slaget ikke overfyldt. Men det er også et slag, der er 21 meter lang og fem meter bred, som er placeret på den store grund ved det nedlagte landbrug. Hertil

kommer volierer på bagsiden i hele slagets længde til enkehunner og nogle avlsduer samt en nyopført voliere til andre avlsduer ved den ene af slagets gavle.

Til slaget er en god indflyvning fra et åbent sydvent landskab uden bebyggelse i lang afstand. Flemming mener dog ikke, at beliggenheden er så god som den, han havde, da han havde sit slag i nabobyen Lystrup. De to og en halv kilometer, som er forskellen i vestlig retning, er et minus, når vinden er direkte i vest eller øst, fortæller Flemming. Dog er der mulighed for gode hjemkomster på sprint- og mellemdistancen ved en svag østenvind.

De fem duer, der placerede sig som de fem hurtigste i sektionen fra Lübeck 26. juni 1999. Fra venstre: 017-96-239, enkehan. Sektionsvinder på flyvningen og fire-fem flere placeringer i 1999. – Belge-97-4546, enkehan, der var 2 i sektionen og tillige i 1999 havde otte DdB-placeringer samt nogle i sektionsklubben. – 017-97-453, enkehan, 3 i

sektionen og tre andre DdB-placeringer i 1999. – 046-95-269, enkehan, 4 i sektionen og syv andre DdB-placeringer i 1999, cirka 35 DdB-placeringer i sidste fire år. – 017-97-417, enkehan, 5 i sektionen og seks andre DdB-placeringer i 1999.

Eksperimenterer

I det duehold hos Flemming Friis er blod af forskellige stammer. Det der med de såkaldte rene blodlinier går han ikke op i. Det er kendt, at Flemming Friis hjemkøber mange duer for at avle topflyvere. Sådanne køb kan for mange føre til fiasko. Men ikke for Flemming, der ad denne vej har fremavlet mange fremragende kapflyvere. Han siger det ikke selv, men han må have et vist blik for at hjemføre duer, der kan avle godt. Det vidner de mange fremragende enkeltresultater og mesterskaber om, som er vundet i årenes løb lige fra den pure ungdom.

– Jeg køber duer efter de resultater, som ligger bag. Og jeg har været heldig med at få mange gode duer. Jeg er altid på udkig efter det bedste af det bedste og køber da også derfor mange duer for at eksperimentere, siger Flemming Friis, der i øvrigt er arveligt belastet med en duebaccille efter sin far, der også var en ivrig brevduemand.

Med en travl hverdag har Flemming ikke alt for megen tid til duerne. Det ret nye slag er

Den åbne indflyvningsvinkel til slaget mod syd. I baggrunden ses bygninger i det nordøstlige Stor-Århus.

medvirkende til at begrænse en større daglig arbejdsindsats, idet slaget har tremmegulve i alle afdelinger, og det samme har voli-ereanlægget. Derfor er det kun nødvendigt med en ugentlig rengøring.

Begrænset træning

Flemmings noget begrænsede fritid giver heller ikke mulighed

for at gennemføre et stramt træningsprogram. Dog skal nævnes, at han træner sine flyveduer meget inden sæsonens begyndelse og mindst to gange ugentligt. Når kapflyvningerne er begyndt trænes næsten aldrig. Og det kan mærkes på de duer, der flyver på det naturlige system. De klare sig ikke så godt, som enkehannerne, oplyser han.

Det er hans overbevisning, at der skal trænes ugentlig, såfremt man vil opnå resultater med duer på det naturlige system.

Enkehannerne ser ikke deres hun, inden de torsdag afsendes til DdB-flyvning. Flemming mener, at det er unødvendigt, da de alligevel har glemt synet og samværet med hunnen, når de løslades lørdag. Men enkehanner, der fredag afsendes til sektionsklubflyvning, har hunnen i reden nogle minutter.

Udtagning af holdet, der hver weekend skal på kapflyvning, sker ved, at Flemming især onsdag nøje iagttager duernes træning omkring slaget. Fra sin terrasse nyder han synet af duernes flyvning og gør her sine noteringer om duer, der skal afkrydses som mesterskabsduer til den kommende weekend.

– En enkehan, der under træningen omkring slaget, hver gang er første due, der slår ned på flyvebrættet, kan man godt glemme alt om, til en topplacering om lørdagen, siger Flemming.

Det store hold af flyveduer er en selvfølgelig baggrund for at medsende mange duer på kapflyvning hver weekend. Duer, der ikke synes at være på toppen, holdes hjemme, men ellers er alle duer af hus. Duer, der ikke medsendes til DdB-flyvning, går med på sektionsklubbens flyvning.

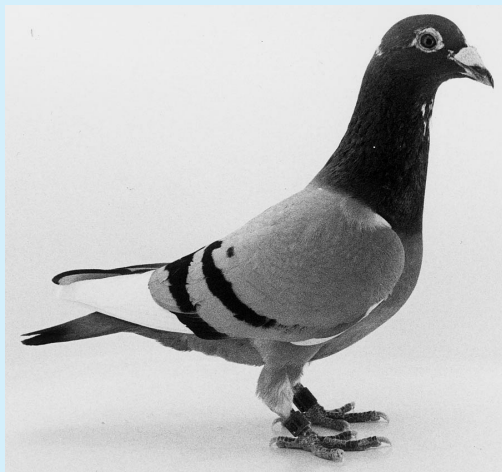
Også tidnød har medvirket til, at Flemming i et par år ikke har fløjet sine unger. Dette mener han er et minus, da han kan være årsag til, at alt for mange af disse tabes som ét-årige.

Fodring og pasning

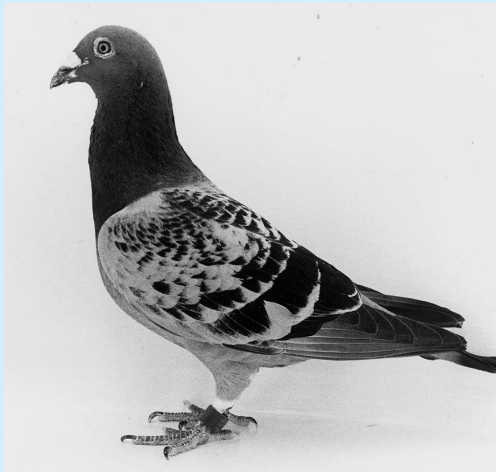
I flyvesæsonen fodres duerne efter hjemkomst til og med mandag morgen med en renseblanding tilsat diætfoder. Mandag aften gives halv rense- og flyvefoder – og herefter flyvefoder frem til torsdag inden afsendelse.

Ved hjemkomst tilsættes the og elektrolytter i drikkevandet, og lørdag bliver vandet tilsat hakket hvidløg. Hvidløg gives en gang mere i ugen, og hveranden uge forebygges mod coccidiose og luftvejsinfektion.

Den daglige motion får enkehannerne om morgenen i cirka en halv time fra klokken 4.50 og igen sidst på dagen fra kl. ca. 17. De naturlige par har lukket ud, når Flemming kører til jobbet og kaldes ind kl. 17.

017-98-148, enkehan. Sektionsvinder fra Åbenrå.

017-96-237, enkehan. Slagets bedste due de sidste tre-fire år. To gange sektionsvinder. Har haft ti placeringer blandt de ti første duer i sektionen.

017-97-448, enkehan. Sektionsvinder fra Tønder.

027-98-999, enkehan. Medvinder af DdB's mellem-distancemesterskab 1999.

Paul McBurnie, 0240 »Gråsten«:

Landsvinder fra Karlsruhe efter kun tre år i sporten

Tekst og foto:
Michael Larsen

Pauls nye slag.

Det var med store forventninger, at jeg en septemberdag begav mig til Egersund, en lille by i nærheden af Gråsten, for at besøge landsvinderen fra Karlsruhe, Paul McBurnie.

Ud over at vinde landsflyvningen fra Karlsruhe dette år, har Paul markeret sig som et af Sektion 32's absolutte topslag, idet han på alle distancer har vist stor klasse, og han er ikke overraskende vinder af begyndermesterskabet i såvel DdB som sektionsregi.

Paul er begynder med stort B, idet han først begyndte sin breduekarriere i 1998, og før den tid var breduesporten fuldstændig ukendt for ham. Ud over at kunne lide dyr havde han på daværende tidspunkt ikke andre forudsætninger for at flyve med breduer. Interessen for sporten blev vakt af arbejdskammeraten Bjørn Kristensen, som er medlem af Gråsten Bredueforening, og fra denne kollega modtog Paul i efteråret 1997 nogle senunger. Der iblandt den due, der i år blev landsvinder fra Karlsruhe. Af denne flok senunger blev otte i 1998 kapfløjet som enkehanner, og Paul vandt dette år begyndermesterskabet i

sektionen og havde desuden en sektionsvinder fra Soltau.

Til sæson 2000 var tre af de førnævnte otte senunger stadig i behold, og af disse tre blev én sektionsvinder og én landsvinder, hvilket må betegnes som en fremragende statistik.

Som det fremgår af denne beskrivelse, er det en kometagtig start, Paul har haft i breduesporten, og han må i allerhøjeste grad være et forbillede for andre begyndere, der kan lære meget af hans fremgangsmåde. Det er i Pauls tre-årige breduekarriere blevet til hele fem sektionsvindere.

Landsvinderen mistet fra München

Historien om landsvinderen fra Karlsruhe er desværre lidt trist, idet vinderen, enkehannen 240-97-93, udeblev på den sidste landsflyvning fra München. Fra Nancy markerede denne han sig også i toppen, hvor det blev til en placering som nr. 8 i landet og nr. 2 i sektionen. Et godt resultat fra München havde utvivlsomt bragt ham i spidsen i esduekonkurrencen på maratonflyvningerne, og dette gør naturligvis tabet af denne fremragen-

de maratonflyver ekstra bittert. Ved afsendelsen til Karlsruhe havde 93 fældet to slagfjer og havde ugen forinden deltaget på en kort sektionsklubflyvning.

Nyt dueslag i februar

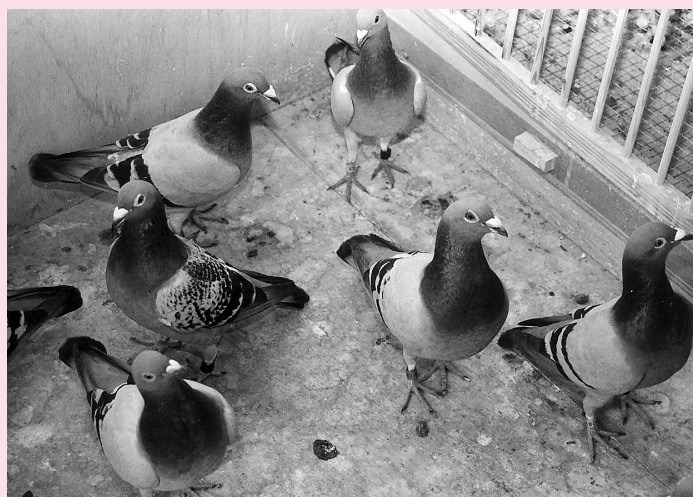
Pauls dueslag er en fryd for øjet. Der er tale om et splinternyt slag i belgisk stil, der i februar i år blev indkøbt hos et af landets kornfirmaer, og man må konstatere, at resultaterne i afvigte sæ-

son demonstrerer, at indkøbet har båret frugt. Slaget er 9,1 meter langt, og det er indrettet med to rum til enkehanner med hver 12 reder, en fodergang samt en afdeling til enkehunner og et ungeslag. Ventilationen sker gennem riste i fronten af slaget og gennem åbninger under tagets udhæng. Det er muligt at regulere på luftcirkulationen ved hjælp af skydelemme, så man kan holde på varmen i slaget, når vejret er køligt.

Lille bestand med store resultater

Det overraskede mig meget, da jeg erfarede, at Pauls bestand af flyveduer kun omfatter 17 enkehanner. Med denne bestand har han deltaget på samtlige flyvninger i år og det vel at mærke med godt resultat. Egentlig begyndte Paul sæsonen med at flyve de 17 par på det totale system, men dette system huede ham ikke, da der var store problemer med lesbiske enkehunner, og efter en måned blev der slået om til det traditionelle enkemandssystem. Fra dette tidspunkt gik det resultatmæssigt meget bedre. Paul har dog ikke opgivet at kapflyve hunnerne, da der i sæson 2001 skal flyves med seks par naturlige foruden enkehannerne.

Duerne blev i år parret i marts, og samtlige enkemænd fik kun én unge i reden. Når denne unge var 16-17 dage, fjernedes hunnerne fra slaget, og

Et udsnit af flyveduerne. Samtlige duer udstråler vitalitet og sundhed.

hannerne passede derefter ungen indtil fravænningsen, hvorefter enkesystemet var i gang. Paul har erfaring for, at duerne holder bedre på fjerene i slutningen af sæsonen, når de adskilles før lægning af andet kuld.

Før sæsonen trænes enkehannerne et par gange fra Kruså (cirka ti kilometer) og derefter øges afstanden. Inden den første kapflyvning har duerne således fået cirka fem træningsture fra Slesvig. Der er ikke nogen fast træning i flyvesæsonen, hvor duerne kun en gang imellem får en træningstur. Enkehannerne har fri udflyvning én time morgen og aften i flyvesæsonen.

Før indlevering til kapflyvning vises enkehannerne altid. Paul benytter i øvrigt et lille trick i denne sammenhæng. Enkehannerne har i ugens løb ikke nogen redeskål, idet denne fjernes fra reden. Først når hunnerne vises før indlevering, sættes redeskålen ind i reden, og dette er med til at forøge hannens motivation.

Efter kapflyvning har enkehannen sin hun i reden én time, og når hunnen herefter fjernes, bliver redeskålen også fjernet.

Duerne kapflyves under normale forhold hver uge, og også de ét-års må bestille noget, idet de kapflyves på alle distancer. For at overleve kræves fem-seks gode sektionsplaceringer, og sorteringen er hård. Efter denne sæson blev fjernet fem af de tilbageværende 15 enkehanner.

Fodring

Med hensyn til fodringen benytter Paul som hovedfoder en god flyveblanding fra et af landets kornfirmaer. Der fodres i kopper

Duerne udflyvning fra slaget sker via dette vindue.

i de enkelte reder, og det er på denne måde muligt at tilgodese den enkelte dues behov. Således fodres de duer, som skal flyve de længere flyvninger, med en kraftigere flyveblanding, der til sættes ekstra majs. Lørdag og søndag gives lidt renseblanding, medens duerne, der indleveres fredag til sektionsklubbens flyvninger, udelukkende fodres med en superdiættilblanding fredag morgen. Om fodermængden skal det siges, at foderkopperne ved hver fodring bliver fyldt, hvorefter duerne har foderet til rådighed i fem minutter om morgenen og ti minutter om aftenen. Der fodres to gange dagligt året rundt.

Duerne sundhed er meget højt prioriteret, og Paul benytter således et program med forebyggende hjælpemidler, der kan

erhverves hos kornfirmaet, og holder luftvejsinfektioner og coccidier i skak.

Der tillægges årligt 40 unger, og samtlige unger kapflyves uden hensyn til afstamning. Ungerne behandles nøjagtig på samme måde som de gamle duer med hensyn til fodring og træning. Dog får ungerne også nogle enkelte ensliptræninger.

Duerne

Paul arbejder med duer af forskellig afstamning. Foruden duerne fra Bjørn Kristensen forsøges der i øjeblikket med duer af engelsk afstamning, ligesom Gij's Peters-duer og Grondelaers-duer fra Leif og Martin Sørensen, Ålborg, udgør en del af bestanden. Der udover findes der duer fra enkelte andre slag. Paul råder over fem avlspar, og

omkring avlsarbejdet har han et tæt samarbejde med Ivan Hansen, 0206.

Paul har efter eget udsagn i kraft af sin korte tid i sporten endnu ikke så stor erfaring med, hvordan en god due skal se ud. Han har i denne forbindelse haft stor hjælp fra Johannes Markusen, 055 »Vejle«, og Ivan Hansen, 0206 »Als«, der har været gode til at støtte med gode råd vedrørende avlsarbejde og duernes behandling i det hele taget. Poul er meget taknemlig for denne hjælp.

Gode råd

Da jeg spørger Paul, om han har nogle gode råd til andre, som gerne vil til tops, svarer han, at det først og fremmest er vigtigt at sørge for optimal sundhed i bestanden, ligesom man heller ikke skal holde flere duer, end man kan overskue. Sidst, men ikke mindst, skal man ikke genere sig for at spørge ældre, erfarne brevuefolk til råds om, hvordan de opnår resultater med deres duer.

Jeg håber, at denne omtale af Paul McBurnie og hans kometagtige brevuekarriere kan inspirere andre begyndere til at arbejde dynamisk med deres duer. Paul er et klart bevis på, at man ved at tage ved lære af dygtige brevuefolk og samtidig yde en 100 procents indsats kan opnå store resultater på meget kort tid. Hvis man ser på den opadgående kurve i Pauls resultater gennem de sidste tre år, er der stor sandsynlighed for, at vi også næste år kan læse om store præstationer af slaget i Egersund. Som medlem af samme sektion som Poul er jeg i hvert fald allerede nervøs for konkurrencen.

Paul demonstrerer, hvordan lemme foran indflyvningen kan sænkes ned, så den udgør et lille flyvebrædt.

Til Pedros fødeø & Gran Canaria Classic

Konkurrencelaget for Gran Canaria Classic 2000.

Den 8. april 2000 drog en forventningsfuld familie imod Gran Canaria. Efter vinteren blev vi draget af solen – væk fra stress og jag!

Dette er i sig selv ganske normalt for mange danskere på denne årstid.

En anden dagsorden som fulgte med, var at vi skulle besøge Pedro Rodrigues. Pedro som mange danske brevue-mænd og kvinder har stiftet bekendtskab med – dels via artikler i Brevduen – dels via Pedros interesse for fotografering af brevduer.

Pedro valgte i 1999 at vende hjem til sin fødeø Gran Canaria efter en årrække i Danmark.

Her startede han sammen med Karina "El mundo de La Palomas S.L." – Duens verden ApS.

Hvis det var Søren Ryge ville du nu få en længere livshistorie om Pedro og hans familie – det får du ikke af mig.

Det vil jeg helt overlade til Pedro at fortælle senere, hvis han har lyst.

Dette er en rejsebeskrivelse om en god ferie, men mest af alt en god brevueoplevelse.

Før vi ankom havde jeg spurgt Pedro om det var belejligt, at jeg kontaktede ham. Det var faktisk så heldigt, at den internationale kapflyvning Gran Canaria Classic foregik mens vi var på øen.

Kapflyvningen er et privat initiativ som igennem en årrække er gennemført. Det er som herhjemme, man deltager ved at indbetale et deltagergebyr sammen med en due.

Til dette års flyvning ankom 1136 duer.

Duerne passes og trænes for til sidst at blive sendt til Tan Tan i Marokko. En kapflyvning som i hårdhed overstiger alt hvad vi har kendskab til, da stort set hele strækningen 425 kilometer foregår over vand.

Den 15. april 2000 en uge før kapflyvningen fra Tan Tan er der "generalprøve" fra Arrecife på Lanzarote – 213 kilometer.

Denne dag er speciel fordi mange af de deltagende brevue-mænd kommer for at se deres duer og have hyggeligt samvær – hvis det så også kan kombineres med lidt solskinsferie, så er det jo ikke så ringe endda.

Gran Canaria Classic er som nævnt et privat initiativ – arrangeret af Fundeco. Desværre var dette års kapflyvning præget af manglende løbende information til deltagerne.

Informationer før "generalprøven" var sparsomme – bl.a. kunne mange ikke få oplyst om deres due var tilbage på slaget.

At tabstallene også var store har nok ikke præget lysten til at informere.

På "generalprøven" var således kun 57 duer tilbage ud af de 1136. Hvad årsagen til dette var kan der gættes længe på, men vejrforholdene på de kanariske øer har generelt i år bevirket store tab.

Pedro og Karina havde til denne dag fået lov til at have stand på pladsen foran slaget, hvor der også var spisetelt m.v.

Duerne blev sluppet fra Arrecife kl. 8.00 og var forventet omkring frokosttid. Desværre var der ingen duer at se og tiden gik. Stemningen på pladsen faldt i takt med at tiden gik.

Kl. 14.00 var der auktion med 40 duer fra Van De Poel fra Hol-

land. Van De Poel er specialist i langdistanceløb. Startprisen var 15.000 Pesetas (750 kr.).

Købelysten var lille – dels p.g.a. stemningen omkring flyvningen – dels startprisen som er ganske høj for de fleste lokale due-mænd.

Hvis man ikke kunne glæde sig over flyvningen, så kunne jeg glæde mig på vegne af Pedro og Karina for den interesse som vises i deres dueblad og specielt due-fotografering.

Det var sjovt at opleve, at den nok mest kendte duefotograf Peter van Raamsdonk kom forbi standen. Efter at have fortsat et par skridt forbi standen stoppede han op og gik tilbage for at se på Pedro's duebilleder.

Det var tydeligt, at han var forbavset over den kvalitet og kreativitet, som billederne viste. Pedro og han fik en længere snak om fotografering.

Nogle nye abonnenter på due-bladet blev det også til.

Sidst på eftermiddagen kom vinderduen. Senere samt de næste dage kom få andre, så der var 11 duer tilbage til flyvningen fra Tan Tan.

Vi oplevede desværre ikke selve flyvningen fra Tan Tan, da vi var taget hjem. Karina kunne dog fortælle, at det regnede stort set hele dagen samt at der ikke kom nogle duer på dagen.

Konkurrencetiden er 48 timer og næste dag kl. 9.15 kom en enkelt due fra Tenerife.

Det er naturligvis fascinerende, når man oplever duer gennemføre så hårde flyvninger, men personligt vil jeg snarere

Pedro og Karina på standen v/Gran Canaria Classic 2000.

betragte flyvninger som disse som overlevelsesture frem for regulær kapflyvning – specielt når duerne uanset stand og hjemkomst “bankes” igennem flyvninger på denne måde.

Hver enkelt duemand kender naturligvis vilkårene på forhånd og må så vurdere om det er vilkår, som man kan og vil udsætte sine duer for?

For dem som måtte have lyst til at prøve kan det oplyses, at deltagergebyret er 15.000 Pesetas – ca. 750 kr. plus transportomkostninger.

Kamelmanden i Fatagadalen

Manuel Suárez Fiol i det daglige kaldet “Manolo”, er udover at være kendt brevduemand på Gran Canaria også kamelejer, hvor mange turister daglig får oplevelsen af, at ride på kameler.

Vi tog derud en dag med Pedro og fik oplevelsen af både duer og kameler.

“Manolo” bor lidt inde på øen omkranset af klipper og bjerge. Klimaet er barsk med meget høje temperaturer midt på dagen. Et tidspunkt, hvor det eneste fornuftige for dyr og mennesker er at holde siesta.

Duerne er hovedsagelig af afstamningen Sion og Catrysse, som krydses for at give udholdenhed og hurtighed.

“Manolo” har sit speciale i de hårde flyvninger fra bl.a. Tan Tan i Marokko.

“Manolo” har slagpasser. Duerne passes af “Fran”, som er ud af en familie med tradition i duesporten. Det siges at han er født i en redeskål.

I det hele taget er der mange af de “gamle” duestammer som

Pedro i “arbejdstøjet” hos “Paco” sammen med Karina og slagpasser Carmelo Santana.

hersker på øerne d.v.s. Delbar, Sion, Bricox-Logan. Det er stammer som er kendt for udholdenhed og begår sig godt i det varme klima.

Duesporten er som mange andre steder sydpå en kulturarv, som samler store dele af befolkningen socialt.

Pedros “legeplads”

Når Pedro endnu ikke har fået bygget sit eget slag er det rart, at holde kontakten til duer ved lige. Pedro har derfor fået “assistentjob” hos Francisco Sánchez Méndez også kaldet “Paco”.

Det er et stort dueslag med 1.000 duer som

daglig passes af Carmelo Santana.

Jeg fik love at følge Pedro på en kapflyvningsdag den 20. april 2000 med slip fra Tenerife en distance på 120 km.

“Paco” deltog med 190 duer. I modsætning til herhjemme deltager ikke alle duer i selve konkurrencen, men alene de duer som udgør holdene – sædvanligvis 12 duer på hvert

Vinderdue fra Tan Tan i Marokko på Gran Canaria Classic 2000.

hold. Det gælder så om at få hele sit hold hjem hurtigst.

Da man ikke bruger elektroniske ringe som i Danmark, så er det lidt af en opgave at finde dem med gummiring på blandt 190 duer.

Duerne blev sluppet kl. 9.15 og omkring kl. 11.10 var der “sort” af duer omkring slaget.

Pedro havde til opgave at passe slaget på toppen af huset, mens “Paco” og Carmelo tog sig af slaget nedenunder.

Joh, der var gang i stempling af duerne og kl. 12.45 kom den sidste due.

Efter flyvningen var der tid til at få en snak henover frokost på traditionel restaurant i Las Palmas nær klubbens lokaler.

Det blev ikke kun en snak om duer denne dag. Pedro og Karina fik lejlighed til at “lege turist” på vores hotel, som sluttede med hyggelig samvær og spising sammen med resten af min familie.

At jeg kunne tilbringe stort set hele ferien sammen med duefolk, er ikke nogen overraskelse.

Når man på denne måde kan møde andre med samme interesse for brevduesporten og kombinere dette med ferie for resten af familien, så opnår man efter min mening den mest fuldendte ferieoplevelse og endda med dybere indsigt i forhold, som turister normalt ikke oplever.

Tusinde tak til Pedro og Karina for mange gode timer. Vi ses igen på Gran Canaria – HELT SIKKERT!

Per Kær Møller
Dan 151 “Hvalsø”

Mig selv sammen med “Manolo” yderst til venstre. I midten slagpasseren “Fran”.

Om efteråret og om vinteren er bladene fyldt med annoncer, hvor man med store bogstaver udbyder duer til salg eller til auktion. Det sker hyppigt, at jeg bliver spurgt til råds i den anledning. Man vil vide hvad jeg mener om dette eller hint tilbud og om der er kvalitetsduer imellem dem.

For det meste holder jeg mig neutral. Blandt de, der spørger mig, er der folk med penge, er der folk med penge, ofte med mange penge, men det er ikke min opgave, at promovere eller nedvurdere. De interesserede må selv sørge for at holde sig orienterede. Det er højst nødvendigt, for ofte bliver midelmådige duer markedsført og rost med stor halløj.

Det ene salg er aldrig som det andet, ikke to er ens. Der findes auktioner, hvor midelmådige præstationer gøres til noget helt særligt eller noget enestående og der findes auktioner, hvor der virkelig kommer klasseduer under hammeren. Den myte, at man ikke kan købe gode duer, men man skal have dem foræret, som det påstås, er naturligvis dum snak.

Man kan komme til en god due på mange forskellige måder. Man kan købe den billigt eller dyrt, man kan få den foræret, den kan komme tilflyvende og man kan selv avle den. At resultaterne – og for at opnå dem, har man først og fremmest brug for gode duer – kan fremtvinges med penge er ikke sandt. Det er der en overflod af eksempler på. Altså på brevduemænd, der har investeret formuer i duer uden at komme et skridt længere. At den ene, uden at ofre dyre penge på anskaffelser, kan have større succes end den anden, der ikke ser på omkostningerne og at der ikke er nogen sammenhæng mellem prisen og kvaliteten på en due, er et held for duesporten og gør ethvert indkøb af duer til et spørgsmål om held.

Når man køber en dyr bil kan man forvente at få mere end når man køber en billig. Når det drejer sig om duer, er det andre normer, der gælder. En due som man på auktion kan købe til bundpris, fordi andre ikke vil have den, kan vise sig at være mere værd end en søn efter »guldparret«, som man må give en hel månedsløn for. Selvom der ikke kan gives garanti på

den enkelte due, må man dog formode, at man med unger efter bevislige avlere, har større chancer end med tilfældige duer.

Man må ikke glemme, at arveligheden ikke er nok. Pasningen, fodringen og sundhedstilstanden er nok så vigtig for at de attråede arvelige egenskaber kan komme til udfoldelse. Jeg husker en auktion, hvor en ven af mig købte de to dyreste duer, men som det viste sig også de bedste. Han har aldrig fortrudt sit køb.

Men det drejede sig også om duer efter bevisligt gode forældre og så har han jo alligevel haft heldet med sig. Jeg har været brevduemand for længe til ikke at vide, at uden held går det ikke. Men man kan hjælpe heldet på vej. Man må antage, at man forøger sine chancer med duer som har flere søskende. Men hvor mange er der af den slags? Min tro på, at der findes par som kun avler gode, har jeg forlængst mistet.

Selv om enhver sammenligning med mennesker og duer halter, vil jeg henvise til tilfældet med en kendt sportsmand. Hvor mange genier blandt fodboldspillere, cykelryttere, tennisspillere osv. har søskende med de samme kvaliteter? Jeg har kun hørt om ganske få. Hvad jeg mener kan tydeliggøres ved at betragte tilfældet Miguel In-durain og hans bror. Miguel er et vidunder på cykel og broderen er også cykelrytter. De ligner hinanden som to dråber vand, men broderen er et nul som cykelrytter.

At fire brødre har talent for et eller andet, giver ikke garanti for at den femte broder også har talent. Jeg kender ingen der er dårligere til at tegne end mig selv. Det skulle da lige være min kone. Vores søn er en fremragende tegner. Jeg kender en familie, hvor begge forældre fik særundervisning i skolen. Deres datter tog en studentereksamen med holdets højeste karakter. Sådan er det også med duer.

Nu tilbage til handlen med duer. For mig er kun følgende former for auktioner acceptable: Totalsalg af hele slaget på betingelse af, at der ikke i forvejen er afhændet duer, hvilket ofte er tilfældet. Salg af en hel runde unger. Dem er der mindre forventninger til, derfor er de billigere. Totalsalg »in bis« som

man siger. Her sælges ikke samtlige slagets duer, men alle duer kommer under hammeren. Køberen vælger først. Den han ikke tager går tilbage til sælgeren. Auktion over alle duer på slaget over en vis alder. På en række auktioner ville jeg ikke turde købe noget.

1: Når der tale om salg af helbredsmæssige grunde, hvor kun en del af duerne sælges. Det er forbavsende, hvor helbredende en virkning sådanne salg kan have. I løbet af kort tid ser man at sælgeren har flere duer end nogensinde. Ethvert delvist salg giver mig betænkeligheder. Jeg kan ikke forestille mig, at man sælger sine bedste duer og beholder de ringeste. Det kan man ikke tro på.

2: Auktioner der finder sted, fordi sælgeren har et overskud af gode duer, selv ikke den største kanon. Man kunne gøre det tankeeksperiment, at fjerne slagets 10 bedste duer og se nærmere på den elvtes præstationer. Så får man besked.

3: Delvis salg pga. flytning, nedlæggelse af det gamle slag eller arbejdsmæssig overanstrengelse. Det er her den samme historie. Kun en idiot sælger sine bedste duer og beholder sekundavaren. En fare for begyndere er det anvendte sprogbrug, som på markskrigerisk måde tages i anvendelse.

Når man ser programmet, får man det indtryk, at alle udbudte duer er Esser. Næsten hver eneste due beskrives med en tilføjelse som f.eks.: »En veksler på fremtiden«. »Denne due garanterer resultat«. »En forstærkning for ethvert slag«. »Blod af topklasse«. »Dette bliver en superhan«. »Af slagets bedste afstamning«. »Due som kan gavne alle i avlen«. Det er selvfølgelig reklame, i virkeligheden intetsigende og har intet at gøre med realiteter. Heller ikke annoncens størrelse har noget at gøre med kvalitet.

Ideen til denne artikel fik jeg ved at læse et belgisk dueblad. Her blev en enkelt due averteret til salg og præsenteret som Supercrack. Trykt med store, fede bogstaver, var der en liste over dens resultater. Ikke mindre end 9 førstepremier. Sådan en due vil selvfølgelig vække interesse hos enhver passioneret duemand også hos mig. Der var en ting, der vakte min mistro. Alle premier fra samme station og

der var ingen dato. Det er ikke usædvanligt i Belgien, men her var der tale om en hollandsk due.

Jeg opdagede, at jeg havde en bekendt, som fløj i den samme forening som den pågældende dues ejer. Jeg ringede til ham. Han kendte ejeren, men havde aldrig hørt om hans Supercrack. Han ville undersøge sagen og ringe tilbage. Supercrack havde vundet de 9 premier på to flyvninger, men i forskellige fællesforeninger.

Det var uden for al tvivl en god due, men langt fra en Supercrack. Den blev solgt til en Taiwanese. Sandsynligvis en mand med mange dollars kombineret med stor naivitet. Når vi taler om Taiwanere, så dukker de lejlighedsvis op her, udstyret med det uundgåelige kamera og en stor stak papirer. Hvis papirerne var prislister, var det forståeligt, men det er det ikke. Det er stamtavler.

Hvad man kan læse her er hårrejsende. Jeg har taget nogle fotokopier med henblik på offentliggørelse. Men jeg har måttet afstå fra min hensigt. Det ville være at lægge en bombe under min egen seng. I hvor høj grad, der svindles med stamtavler fremgår af et andet eksempel. En Taiwanese, der havde et godt rygte som Janssen-avler, blev afsløret som bedrager. Hvad havde han gjort? Han solgte duer for en mand i Arendonk, der hed Janssen. Han har ikke noget at gøre med de berømte brødre, men har samme navn. Man kan ikke gøre manden noget. Han sælger i et fjernt land duer i eget navn til uvidende duemænd.

Jeg har ikke principielt noget imod handel med brevduer og auktioner. Det hører til sporten og er en nødvendighed. Sælgeren gør, hvad man kan vente af ham. Han roser sin vare. Man kan komme til gode duer på auktion, man kan må tage sig i agt og ikke lade sig blænde af reklame og lovprisninger. Der er nu en gang flere dårligere end gode duer og derfor sælges der selvfølgelig flere dårlige end gode. En sælger må kunne stå ved det han lover. Sådan er loven. Den gælder også i duehandel. Derfor er en stamtavle kun så meget værd som den mand der har skrevet den.

Karkov

Fældningen - hvad betyder den for duerne

Af Jim Biss,
Racion Pigeon
Pictorial

Oversat af
Jens Pedersen, 064

Jim Biss er engelsk brevdue-sports »Grand Old Man«, kendt og agtet for sit arbejde til fremme af marathonflyvninger, for sin dygtighed som opdrætter og for sine strålende resultater på såvel nationale som internationale flyvninger.

Jim har fløjet med duer siden 1935, og han har grundlagt sin stamme på de gamle engelske duefamilier, tilsat Stichelbaut og Communes duer. Der er i tidens løb tilført nyt blod, senest duer af Julien Matthijs afstamning. Hans kontinuitet i avlen kan illustreres ved, at blodlinierne efter en due introduceret i 1939 »The Donachy Hen« endnu i dag findes på slaget.

Resultaterne opnået af Jim Biss med sine fremragende duer gennem de mange år er legendariske. Blot to eksempler: Grand National flyvningen fra Pau i 1993, hvor han blev nr. 1, 2, 7, 21, 30, 38, 65 etc. og i 1997, hvor han blev nr. 3, 4, 9,

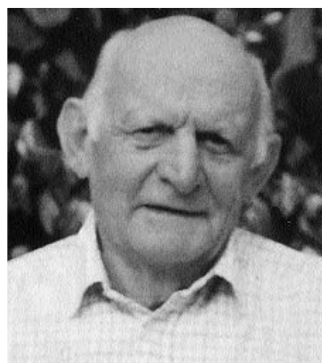

Hillside, slaganlæg tilhørende Jim Biss, Brundall.

14, 16, 17 etc. Afstanden fra Pau er 1100 km.

Jims imponerende slaganlæg er beliggende i Brundall nær byen Norwich i det østlige Midtengland, og han er tillige deltager i partnerskabet Biss & Waite, Whitchurch i det sydlige England.

Jim Biss har skrevet en serie artikler for The Racing Pigeon, og der er for nylig lavet et 1½-times videofilmet interview med ham. Titlen er »The Legendary Jim Biss«, og videoen sælges gennem forlaget The Racing Pigeon for \$20 (ca. 240 kr.).

Jim Biss.

I kommende nr. af »Brevduen« vil vi bringe flere oversættelser af artiklerne i Rading Pigeon Pictorial.

Fældningen er en helt normal foreteelse i fugles liv, men det er jo ikke blot fugle, der fælder – også pattedyr skifter pelsen ud en gang om året.

Dog kan fuglenes udskiftning af flere tusinde fjer ikke helt sammenlignes med pattedyrs fældning af pelsen. For duen, ja for næsten alle slags fugle, er det en proces af meget større betydning, fordi fjerene ikke blot dækker kroppen, men også er det middel, der gør det muligt for duerne at flyve og derved opretholde livet.

Fældning er en ufrivillig proces. Tidspunktet for fældningens start hos duer hænger til en vis grad sammen med starten på avlssæsonen, idet den første slag-

fjer fældes under udrugningen af andet kuld æg. Under visse forhold kan duen forsinke den, og det kan ejeren jo også – for eksempel ved at udsætte parringen. Når først fældningen er i gang, kan han også bremse den, men kun i begrænset omfang. Ellers fortsætter fældningen som den naturlige funktion, den er, indtil afslutningen sidst på året. Måske dog ikke i alle tilfælde, for en faktor, som kan hæmme fældningen, er sygdom – enten en specifik lidelse eller generelt dårligt helbred hos den enkelte due.

Nybegynderen, der samler nogle fældede fjer op, vil måske undre sig over, om denne udskiftning af fjerdragten virkelig er nødvendig, da fjerene jo ser ud til at være i god stand. Men faktisk er de det ikke. For det første er de blevet lysere i farven, og i denne forbindelse er tab af farve et tegn på forringelse. Ved berøring af fjerene forekommer de lidt sprøde og ru i forhold til den smidige, silkeagtige konsistens af nye fjer – noget en erfaren brevduemand øjeblikkelig vil opdage.

Det er naturens lov, at fjer skal have en levetid på et år og skal udskiftes uanset deres tilstand. Når tiden er inde, standses tilførslen af næring til fjerene i en nøje forudbestemt orden, som giver duen mulighed for at kunne flyve i hele fældningsperioden.

I de fleste tilfælde har duen fået sin fjerdragt inden vinter-

»Acari« – mange fine placeringer i sektion og åben. Vinder af nationalflyvningen fra Marseille i 1999, afstand 1078 km.

kulden begynder, d.v.s. sidst i november, først i december. I visse tilfælde – og dem skal jeg komme tilbage til senere – får nogle af duerne ikke fældet færdig. Men naturen lader ikke nogen due gå vinteren i møde halvt påklædt. De fjer, der ikke kan nå at blive udskiftet, bliver siddende og udfylder deres funktion, indtil den normale fældetid indtræder det følgende år.

Foruden de egentlige fjer har duen også en masse dun, som ligeledes udskiftes hvert år. Fældningen af dun – i modsætning til fjer – finder sted i størsteparten af året, så man næsten altid kan se små dun på slaget. Når en due vender hjem fra en hård flyvning, sidder den gerne og pudser fjerene et stykke tid, og resultatet ses i form af små dun på sidepladsen.

Det samme sker med unger, som kommer hjem efter en flyvning. Forklaringen på dette er, at denne pudsen fjer normalt ville være sket gradvis i løbet af et par dage, men processen har været standset under forsendelsen til løsladelsesstedet og den efterfølgende kapflyvning.

Fjer er levende organer og behøver næring, og denne tilføres indvendig fra gennem duens organisme, hvad der er værd at huske ved sammensætningen af foderet året rundt. I fældningstiden ved de fleste af os, at der skal til sættes olieholdige frø for at sikre, at den nye fjerdragt får den eftertragtede silkeagtige konsistens. Men vi er nok tilbøjelige til at glemme, at også på andre tider af året har duerne brug for foder med det rette indhold af næringsstoffer til at vedligeholde fjerdragten, som dagligt udsættes for slitage og for ekstraordinær belastning under kapflyvning. Knækkede fjer, som trækkes ud af ejeren, fjer der mistes ved høgeangreb eller på an-

den måde, kræver også næring til de nye fjer, der skal vokse ud som erstatning for de tabte.

Jeg vil i den forbindelse nævne en fjer-skade, som god ikke har med fældningen at gøre. Efter en hård og lang flyvning, eller hvis duen har måttet tilbringe en nat eller to ude, kan der ske det, at en udvoksende slagfjer standser væksten så længe, og dette efterlader et ar, en defekt, som er synlig, indtil fjeren udskiftes året efter. Duer med sådanne mærker på slagfjerene har tilsyneladende ikke en tilstrækkelig stærk konstitution til at forsyne både muskler og fjer med næring under de lange, krævende flyvninger. Jeg har i hvert fald bemærket, at mine bedste langdistance duer er i stand til at flyve både første og anden dag uden at deres slagfjer får mærker af det.

Hvilke processer, det er, der sikrer tilførsel af de rette næringsstoffer til fjerene, skal jeg ikke komme ind på her, men jeg mener, at de nyudvoksede fjer i nogen tid efter fældningen faktisk er selvforynende og ikke stiller krav til duens organisme om næring før et stykke ind i det nye år. Dette er muligvis en arv efter vore duers vilde forfædre, som i vintermånederne med sne og frost og korte dage er nødt til at gå på smalkost. Den smule foder, de kan skaffe sig, må gå til at sikre varme og bevægelse, så fjerene skal kunne klare sig selv et stykke tid.

Når flyvesæsonen nærmer sig, begynder duernes udseende at nå højdepunktet, og når de kommer i topform, er deres fjerdragt endda flottere, end den var, da de lige havde overstået fældningen. Men der går ikke mange uger, før naturen beslutter, at fjerene har opfyldt deres formål, at de er utjente og skal udskiftes.

Duer, hvis fjerdragt ikke har den ønskede kvalitet, men som mangler glathed, smidighed og styrke, bør ikke forblive på slaget. Det er måske de indvendige organer, som ikke fungerer optimalt, men hvad grunden end er, så er sådanne duer værdiløse.

Når et par duer påbegynder årets ynglesæson og dermed sætter fældningsprocessen i gang, er det første synlige tegn herpå, at slagfjer nr. 1 fældes, når duerne har ruget nogle dage på andet kuld æg. En ny slagfjer nr. 1 begynder at vokse ud, og når den har nået sin fulde længde, fældes nr. 2, og dette gentager sig med nr. 3 og 4. Når nr. 5 fældes, starter den store årlige fældning for alvor.

Når vingens dækfjer og arm-svingfjer begynder at falde, ned-sættes flyveevnen, og duerne kan ikke længere sendes på kapflyvninger. Så fældes halefjerene, og det sker ligesom med kropsfjerene i en forudbestemt rækkefølge.

Sædvanligvis anser man det for normalt, at duen fælder sine 12 halefjer parvis og starter med en fjer på hver side af midterparret, men helt sikker kan man ikke være. Jeg har set eksempler, hvor halefjerene er forsvundet så hurtigt, at alt, hvad man kunne se af halen var ca. en fjerdedel af nogle af de nyudvoksede fjer.

Den store fældning starter altså 3-4 måneder efter, at den første slagfjer blev fældet, og i denne periode er duerne i enhver henseende på toppen og kan trænes op til at yde deres bedste på kapflyvningerne. Og det er også i denne periode, at klimaet her i Europa tillader os at arrangere vore flyvninger. I visse lande udenfor Europa er det imidlertid for varmt om sommeren til kapflyvning, og derfor arrangeres flyvningerne i

de milde vintre og starter kort efter, at duerne har fuldført fældningen.

Nogle duer fælder tidligere end andre, hvilket kan være karakteristisk for stammen, men der kan også være forskel inden for samme stamme eller familie. Dette er medvirkende til, at duerne når deres topkondition på forskellige tidspunkter – noget, som ejeren gør klogt i at være opmærksom på, når han udvælger duer til de forskellige flyvninger. Duer, der fælder tidligt, kommer således også i topkondition tidligt og må sættes ind i den første del af sæsonen, hvorimod de ikke vil kunne deltage i langflyvningerne sidst på sæsonen.

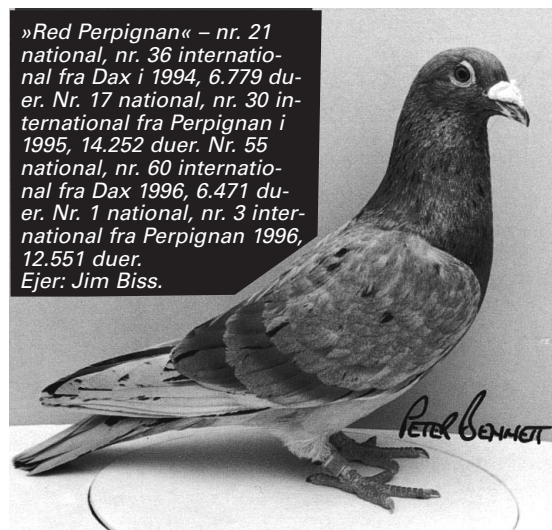
Der er ingen tvivl om, at træning og kapflyvning har indflydelse på fældningsprocessen. Jo mere en due trænes og kapflyves, desto langsommere forløber processen, og det gælder for både gamle og unger. Dette kan tydeligt ses, hvis man blandt ungerne holder nogle hjemme fra enkelte flyvninger, medens andre sendes ud hver uge. De unger, der holdes hjemme, går hurtigt i gang med at fælde, medens de kapfløjne unger holder fjerdragten nogenlunde intakt. Med andre ord, hvis man vil forhindre ungerne i at fælde for meget, må de trænes og kapflyves uafbrudt.

Fældningen kan stort set inddeles i to perioder – de første 3-4 måneder, hvor de første 4-5 slagfjer fældes, efterfulgt af den store fældning, som varer til november-december. De fleste duer følger dette mønster, som er fastsat af naturen, og som også passer nogenlunde ind i brevueerens program.

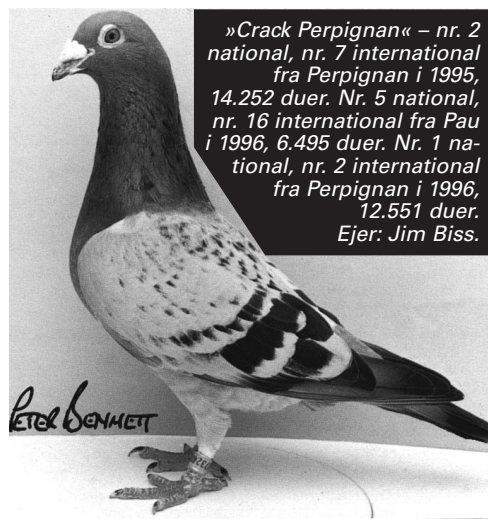
Men der kan dog lempes lidt ved naturens mønster. Når en enkehan får lov at udklække første kuld normalt, men afbrydes under udrugningen af andet kuld æg, inden 1. slagfjer fældes, vil fældningen sandsynligvis blive forsinket nogle uger.

Til illustration af de variationer, der opstår af forskellige omstændigheder, vil jeg nævne tre hanner, så lig hinanden som det er muligt at få dem – samme forældre, to af dem redeunger og den tredje fra det efterfølgende kuld. Han »A« parres om foråret. Sammen med sin hun udruger han første kuld og opmader to unger. Under rugningen på andet kuld æg vil han fælde slagfjer nr. 1. Han »B« parret samme dag har uheld med udklækningen og fuldfører derfor ikke den komplette avlscyklus. Hvis han og hans hun nu går i

»Red Perpignan« – nr. 21 national, nr. 36 international fra Dax i 1994, 6.779 duer. Nr. 17 national, nr. 30 international fra Perpignan i 1995, 14.252 duer. Nr. 55 national, nr. 60 international fra Dax 1996, 6.471 duer. Nr. 1 national, nr. 3 international fra Perpignan 1996, 12.551 duer. Ejer: Jim Biss.

»Crack Perpignan« – nr. 2 national, nr. 7 international fra Perpignan i 1995, 14.252 duer. Nr. 5 national, nr. 16 international fra Pau i 1996, 6.495 duer. Nr. 1 national, nr. 2 international fra Perpignan i 1996, 12.551 duer. Ejer: Jim Biss.

gang med andet kuld på samme måde som han »A«, ville de starte fældningen otte dage senere. Den tredje han »C«, som ikke er parret, bliver forsinket i fældningen, og vil måske først fælde 1. slagfjer 6-8 uger efter de andre to. Men derefter vil han fremskynde fældningen og vil afslutte den nogenlunde samtidig med de andre. Det er altså tydeligt, at der er noget i yngleperioderne, der har indflydelse på fældningen – måske hormonerne.

I fældetiden må man holde øje med tegn på forkølelse. Betegnelsen enøjet forkølelse er egentlig misvisende, for problemet er i virkeligheden en luftvejsslidelse, hvor det første symptom melder sig som et vådt øje. Hvis det ikke behandles, kan det føre til mere alvorlige virusangreb. Ved enøjet forkølelse er der slim i næseborene, hvad man kan konstatere ved et let tryk på næbvorterne, som ofte ved denne lidelse får en gulbrun farve i stedet for den sunde dues kridhvide næbvorter.

Efter høst sker det, at duer mistet på kapflyvning vender tilbage til slaget. De kan se raske og sunde ud, men pas på – det er på denne årstid, der er størst risiko

for, at tilbagevendende duer bringer smitte med sig. Hold dem isoleret i mindst 14 dage.

Som tidligere antydte, er tidspunktet for fældningens start forbundet med avlssæsonens begyndelse. Naturligvis gælder dette ikke for ungerne, for de begynder at fælde meget tidligt i livet, og længe før de er kønsmodne. En unge har en fuldt udviklet fjerdragt, når den er ca. 4 uger gammel og kan begynde at flyve. Allerede 3-4 uger senere kaster den sin første slagfjer og går i gang med at fælde, og med mindre man holder sine unger i et slag, der mørklægges en del af dagen, fortsætter de fældningen samtidig med, at de trænes og sendes på kapflyvninger. Jo tidligere på året en unge er født, des længere er den om at fælde. Således vil en unge født i februar eller marts være ca. 8 måneder om det, medens det for en unge født i juni kun vil tage 5-6 måneder.

Unger født senere vil ikke fuldføre deres fældning, og de vil beholde en del af ungefjerene vinteren igennem. Når de det følgende år fortsætter fældningen af slagfjerene, sker det ikke helt på den normale måde. Lad os sige, at de har udskiftet slag-

fjer nr. 1-6 og beholder nr. 7-10 til året efter. Når nr. 1 fæles næste forår, kastes samtidig nr. 7 (den første af forrige års ufældede fjer). Derefter følger nr. 2 og r. 8, ligeledes nr. 3 og 9 og til sidst nr. 4 og 10, medens nr. 5 og 6 fældes enkeltvis som normalt.

I fældetiden bør duerne have adgang til bad en eller to gange om ugen. Giv dem et nærende og alsidigt foder, som indeholder olieholdige frø, og der må ikke spares på kvaliteten på denne årstid. For selv om duerne i fældetiden ikke yngler eller flyver og er mindre aktive og måske holdt inde, så har de brug for energi til et andet formål, nemlig fremstilling af en ny, god fjerdragt samtidig med opretholdelse af deres fysiske sundhed.

De tager muligvis lidt på i vægt, men i hvileperioden mellem fældningens afslutning og avlens begyndelse er der lejlighed til at fjerne det overflødige fedt ved at ændre på foderet og fodermængden, for eksempel kan noget af kornet erstattes af grøntfoder.

Med hensyn til mængden af foder bør det huskes, at fritflyvende duer behøver ca. 50% mere foder end indespærrede duer. Også når det er meget

koldt, må fodermængden forøges, så duerne kan holde kropstemperaturen. Når kropsfjerene fældes, har duerne ikke stor lyst til at flyve, og de bør ikke tvangsmotioneres i denne periode. Men efterhånden som fældningen skrider frem, vender flyvelysten gerne tilbage, indtil de når til fældningen af de to yderste slagfjer, hvor de i nogle dage foretrækker at blive inde. Der er ikke tale om sygdom, og tager du dem i hånden og undersøger vingen, vil du sikkert se, at den ene af disse to slagfjer er ved at bryde igennem.

Under fældningen af halefjerene bør duerne ikke lukkes ud i stærk blæst, da de så har svært ved at styre uden om forhindringer som træer og ledninger.

De fleste af os holder nutildags duerne lukket inde fra oktober til april på grund af faren for rovfugleangreb, og duerne tager da heller ikke skade af det. Desuden tillader vintervejret som regel ikke, at duerne motioneres. Men er området rovfuglefrit, kan man på klare, kolde vinterdage sagtens lade duerne få et par timers forfriskende motion, og det er mit indtryk, at de på sådanne dage er mere flyvelystne end om sommeren.

UNGE-AUKTION

over duer fra *hollandsk superstar* GIJS PETERS »De Olieman«

Søndag d. 5. nov. kl. 13.00 i 030 Ringsted's klubhus

Over 40 unger fra dette meget stærkt flyvende slag:

Gijs Peters »De Olieman«

en af Hollands allerbedste brevduemænd på sprint og mellemdistancen gennem flere år.

Gijs Peter's stamme af duer er primært bygget op på duer af afstamningen **Janssen**, hvorfor han selv flere gange har indkøbt duer direkte hos de verdenskendte brødre i Arendonk.

Ungerne, som kommer på auktionen, er tillagt omkring maj måned i år, og alle ungerne er tillagt på Gijs Peters's fantastiske avlsslag, der gennem mange år har frembragt den ene topdue efter den anden.

RESULTATER:

kan bl.a. nævnes for sæson 1999: **22 x 1. præmie** og flere gange med meget lange serier af topresultater. Sæson 2000: **23 x 1. præmie** og ligeledes flere gange en lang serie af topresultater. Præmier er primært vundet i konkurrencer med flere tusinde duer. Ud over en utallig række af første præmiduer har Gijs Peters også vundet en lang række mesterskaber.

Læs mere om Gijs Peters på hans hjemmeside: www.olieman.com.

Eftersyn fra kl. 10.00

Sted:

Ringsted Brevdueforenings klubhus, Balstrupvej 86. Tlf. 57 61 75 76.

Kataloger:

Helle og Peter, Kværkebyvej 66, 4100 Ringsted. Tlf. 57 53 37 74.

Auktionarius og kommission:

Kjeld Christensen, Danmarksvej 58A, 2800 Lyngby. Tlf. 45 88 62 92.

Der kan købes øl, vand og brød!

Arrangør: Dan 030 Ringsted

Sektionsklub 12 Mesterskaber og præmier 2000

<i>Milepælen:</i>	Point:
1. 192 »Hillerød«	32.001
2. 205 »Hornbæk«	31.888
3. 089 »Hørsholm«	31.674

Championatet:

1. Børge Godtfredsen, 089	31.072
2. Aksel Andersen, 087	30.318
3. Hans Andersen, 205	30.211
4. Poul E. Meulengracht, 192	30.010
5. Michael Harder, 192	30.005
6. Carsten Petersen, 192	29.979
7. Gregers Nielsen, 205	29.960
8. Birte og Erik Marcussen, 192	29.795
9. Benny Hansen, 089	29.769
10. Leif Petersen, 04	29.767

Nordpræmien:

1. Børge Godtfredsen, 089	12.356
2. Benny Hansen, 089	12.204
3. Leif Petersen, 04	12.082

Sydpræmien:

1. Børge Godtfredsen, 089	10.547
2. Hans Andersen, 205	10.244
3. Birthe og Erik Marcussen, 192	10.020

Indenlandspræmien:

1. Carsten Petersen, 192	8.560
2. Thorbjørn Nielsen, 035	8.539
3. Poul E. Meulengracht, 192	8.466

Ungemesterskab:

1. Steffen og Finn Hansen, 087	5.719
2. Erik Bjerg, 04	5.675
3. Leif Petersen, 04	5.656

Juniormesterskab:

1. Johnni Eriksen	9.956
-------------------	-------

Juniorungemesterskab:

1. Johnni Eriksen	4.338
-------------------	-------

TAURIS

Stort, brugt Tauris købes.

Tlf. 97 83 61 21

Nyt dueslag sælges

Indretning: 4 rum, 2 med rede-
pladser til 8 par i hvert rum, 1
med siddepladser til unger og 1
til foder, kurve m.m.

Helmut Lorentzen

Dan 0140. Tlf. 74 77 53 17

Steven Claessens auktion

AFHOLDES I KØGE – LØRDAG DEN 4. NOVEMBER

hvor Antwerpen-området nye comet sælger 35 duer
af hovedsagelig Janssen-afstamning.

Se næste nummer af »Brevduen«.

Henning Larsens vandrepræmie:

1. Steffen og Finn Hansen, 087	5.719
--------------------------------	-------

Aksel Andersens vandrepræmie:

1. Børge Godtfredsen, 089	1.286
---------------------------	-------

Sektionsudstillingens flyvepræmier:

Eldre duer:

1. Børge Godtfredsen, 089	980
2. Jens Pedersen, 064	979
3. Leif Petersen, 04	972

Duer årgang 1998:

1. Steffen og Finn Hansen, 087	1000
2. Aksel Andersen, 087	1000
3. Børge Godtfredsen, 089	991

Duer årgang 1999:

1. Jens Pedersen, 064	1000
2. Jytte og Ib, 072	1000
3. Erik Bjerg, 04	994

Hillerød-

mesterskabet 2000

	Point:
1. Poul E. Meulengracht, 0192	30.010
2. Michael Harder, 0192	30.005
3. Pia og Carsten Petersen, 0192	29.976
4. Birthe og Erik Marcussen, 0192	29.795
5. Jørgen Olsen, 062	29.365
6. Otto Grundsøe, 062	29.206
7. Henrik L. Jensen, 062	28.823
8. Frank Nielsen, 062	28.440
9. Hans Chr. Petersen, 062	28.409
10. Eigil Nielsen, 062	28.118
11. Per Larsen, 062	27.855
12. Jesper Dresler, 0192	28.647
13. Gøsta Harder, 0192	26.749
14. Hanne Petersen, 062	25.957
15. Orla Hansen, 0192	25.166

Hillerød-ungemesterskab 2000:

1. Eigil Nielsen, 0192	5.552
2. Pia og Carsten Petersen, 0192	5.480
3. Poul E. Meulengracht, 0192	5.453
4. Torben Heegaard, 062	5.339
5. Otto Grundsøe, 062	5.336
6. Knud Broksgård, 062	5.313
7. Orla Hansen, 0192	5.025
8. Jørgen Olsen, 062	5.019
9. Jens Pedersen, 062	4.994
10. Jutta og Ole Henriksen, 0192	4.945

E.M.

Marsken

inviterer sine medlemmer samt medlemmer fra
de sønderjyske foreninger til dueaften på Spar
To i Toftlund tirsdag den 31. oktober kl. 19.30.

Aftenens emne vil være: Fodrer vi de gode
resultater bort, og kan vi forbedre vores op-
dræt, resultaterne på flyvningerne og fjerkevali-
teten ved fældningen, hvis vi fodrer efter duens
behov?

Til dette spørgsmål vil danmarksmester Na-
tional Cup over 2650 km og nr. 2 til Super DM,
Jan Rønn, 0232 »Lemvig«, give sit bud på.

Venligst Marsken,

0140,, 0144, 0207, 0239

Af hensyn til kaffe og brød ring besked på 74
83 30 40 eller indtal antal på telefonsvarer se-
nest 29. oktober.

Fyn og Sydjyllands Dommerklub

har i sæson 2000-2001 følgende mødekale-
der: Grundkursus på mandagene: 23/10, 6/11,
20/11, 4/12, 18/12, 8/1, 22/1. Hver gang med
start kl. 19.30. Mødeleder Henry Rieder.

For uddannede dommere tirsdagene: 24/10,
7/11, 21/11, 5/12, 19/12, 9/1, 23/1. Hver gang
med start kl. 19.30.

Alle møderne afholdes i 036's klubhus,
Teglgårdsvej 27, Kolding.

Evt. nye medlemmer skal blot møde op på
mandagsholdet.

Henry Rieder

Flyveklubben af 1998 Resultat af mesterskabet 2000

1. Sivert Kirkegaard, 112	6.712 p. kr. 3.500.
2. Kaj og Gerda, 058	6.656 p. kr. 2.100.
3. Ole Nielsen, 225	6.635 p. kr. 1.400.
4. Peter og Poul, 100	6.632 p. kr. 750.
5. Erik Værnskjold, 200	6.601 p. kr. 500.
6. Kjeld Christensen, 049	6.500 p. kr. 500.
7. Jørgen Christensen, 100	6.492 p. kr. 500.
8. Ulrik Lejre Larsen, 058	6.479 p. kr. 500.
9. Villy Nielsen, 09	6.476 p.
10. K. Søndergaard, 200	6.473 p.

Overrækkelsen af præmier vil finde sted på
generalforsamlingen i november. Meddelelse
herom udsendes snarest.

Med sportslig hilsen

Poul Henningsen, formand

Sektion 54

indbyder hermed til udstilling og præmiefest i
Møllervanghallen den 2. og 3. december 2000.

Nærmere information og oplysninger kan
du få enten via din forenings opslagstavle eller
din foreningsformand.

På bestyrelsens vegne: BN - HJT

Dommerklubben af 1949

afholder ordinær generalforsamling tirsdag
den 24. oktober kl. 19.30 i »Rødovre«'s klub-
hus, Korsdalsvej 130, Rødovre.

Dommertræning følgende tirsdage kl. 19.30
samme sted: 31/10, 7/11, 14/11, 21/11, 28/11,
5/12, 12/12 2000, 9/1 2001.

P.b.v.: John Sylvest

Under rubrikken

»Vi gratulerer«

optages kun

mærkedage

med dato efter

bladets udsendelse.

Mærkedage, hvis dato

er overskredet,

optages ikke.

Fremlysning

034-00-192, 0246-00-574, NL-00-4206722, S-96-00-20. Tlf. 75 42 06 22.
 030-99-1221. Ove Alfastsen. Tlf. 58 37 38 03.
 030-00-143, 051-00-284, DV-312-00-5712, Hung-6272-96-6518. Tlf. 36 75 52 92.
 075-00-664. Egon Rafn. Tlf. 86 69 11 82.
 025-00-651, 172-00-665, 0193-99-170, 013-99-244, 193-99-480, 128-99-343, 113-99-568, 215-99-173, 019-99-240, 077-99-1042, 068-99-695, 019-99-575, B-00-6507080, Holland-00-1357-986. Ole Madsen, Plantagevej 1B, 7330 Brande. Tlf. 96 42 08 84.
 B-00-4380750, DV-8968-00-714. Torben Bolø. Tlf. 74 67 81 70.
 GB-96-N-58310, PL-026586674, DV-1010-00-719. F. Pedersen, Søndergade 13, Jebjerg, 7870 Roslev.
 DV-0262-00-1944. J. Westergaard. Tlf. 66 15 84 36.
 NL-00-1304955. John Frandsen. Tlf. 66 16 56 17.

DV-06431-00-406. Jørgen Lauridsen, Tlf. 97 26 82 59.
 062-99-61. Tlf. 64 76 14 66.
 045-98-890. 045-98-409, 045-98-417, 045-97-210, 045-97-226, 045-99-599. Rune Rasmussen, Tåstrup Valbyvej 120, 2635 Ishøj.
 DV-8347-99-50, Jens Blæsberg, Nørrevang 12, 6700 Esbjerg.
 GB-99-Z06779. H. J. Korsgaard. Tlf. 98 58 55 85.
 NL-2000-1104540, B-2000-6324360. A. Nielsen. Tlf. 98 42 11 34.
 135-00-723, DV-6469-00-1071. M. B. Jensen. Tlf. 36 78 97 61.
 DV-01966-00-874. I. og M. Larsen, Goldschmidtvej 21, 4760 Vordingborg.
 B-94-3104830. Mogens Stub, Ahornvej 6, 4990 Sakskøbing.

Ved efterlysninger i Brevduen skal der vedlægges kr. 5⁰⁰ pr. due i frimærker

Velholdt slag sælges

Lyst og venligt slag på 10 m², delt op i 3 rum med 16 reder og andet inventar sælges billigt.

Tlf. 45 85 48 32

Grundet foreningsophør i 0174

sælges en del gode foreningskurve. Pris: 300,- kr. pr. stk.
 To Benzing Quartz ure. Pris: 300,- kr. pr. stk. Henvendelse

Gert Mohr

Tlf. 65 32 25 99

Raul & Xavier Verstraete

Dette belgiske supertopslag på flyvninger fra 500-800 km, bortauktionerer 44 forårsunger fra avlsslaget. Ungerne er efter de gamle berømteder. Således 2 unger efter hver af de tre nationalvindere:

"UNO", "SOLO", "BINGO", og super-esduen "ADMIRAL".

Desuden 22 børnebørn efter "UNO". Uden tvivl én af Europas bedste avlshanner. – Vi har selv været i Belgien for at tjekke ungerne, og vi kan godt love en stor oplevelse.

– Specielt sønnen efter "UNO" – en BB., klarøjet, superstærk hanunge – nærmest en drøm.

"UNO"
4093400-88

Bourges '89 1e - 10.992 b. Nat.
 1e Prov Ace Pigeon KDB '89 Middle Distance
 11 x 1e Pige
 Best Yearling Belgium '89 H.F.
 Father of "Solo"
 La Souveraine 1e - 25.545 b.
 Grandfather of:
 Seno '95 1e - 24.033 b. Nat.(Boule)
 2e Nat. Ace Pigeon Germany '95 (Nebel)
 2e Worldchampion Middle Distance '95

Verstraete Raul & Xavier,
 Groenstraat 13,
 B 9041 Oostakker.
 Tel: 09 - 2510663
 Fax: 09 - 2518025

Foto: Fred La Brijn

Søndag d. 29. okt. kl. 13.30.
Højen Forsamlingshus -
ca. 5 km, syd for Vejle ad
Kolding landevej.
Se kortet.
– Eftersyn fra kl. 10.

"BINGO"
3247404-90

National Winner
 1ste Prize National Argentone
 525 km. 2.757 old birds
 1ste Prize Limoges
 610 km. 247 old birds

Verstraete Raul & Xavier,
 Groenstraat 13,
 B 9041 Oostakker.
 Tel: 09 - 2510663
 Fax: 09 - 2518025

Foto: Fred La Brijn

Kataloger:
Kurt Sørensen,
Falkevej 22,
7100 Vejle
Tlf. 75 82 85 87

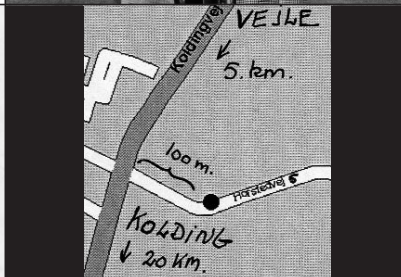
Kl. 12 kan købes
prima buffet til en
billig penge.

"SOLO"
4130252-90

Son "Uno" x "Sofie"
 1e Nat. La Souveraine 1991
 564 km. 2.456 birds (15' ahead)
 Fastest pigeon of 25.545 birds
 Father of 12 first-price winners

Verstraete Raul & Xavier,
 Groenstraat 13,
 B 9041 Oostakker.
 Tel: 09 - 2510663
 Fax: 09 - 2518025

Foto: Fred La Brijn

"ADMIRAL"
4092032-94

Unicum ***
 1e Asduif Oude Union Waasland 1995
 1e Asduif Jaarve Union Waasland 1995
 1e Asduif Oude Union Waasland 1996
 1e Asduif Oude Union Waasland 1997
 Ainas 1e - 158 d.
 Tours 1e - 369 d.
 Clermont 1e - 103 d.
 Totaal 43 Topprisen

Verstraete Raul & Xavier,
 Groenstraat 13,
 B 9041 Oostakker.
 Tel: 09 - 2510663
 Fax: 09 - 2518025

Foto: Fred La Brijn

Se i øvrigt om auktionen på DdB's hjemmeside: www.brevduen.dk og tryk dig ind på foreninger og derefter 055.

Arrangør: 055 »Vejle«

Jubilæum og repræsentantskabsmøde 2001

Lørdag d. 10. februar jubilæumsarrangement:

Kl. 10⁰⁰-12⁰⁰	Reception
Kl. 14⁰⁰	Præmieoverrækkelse
Kl. 15⁰⁰	Auktion
Kl. 18³⁰	Festaften
Kl. 02⁰⁰	Festaften slutter

Menu til festmiddag:

Forret:

Rose af røget hellefisk
m/kold krydderurtesauce,
flutes og smør.

Hovedret:

Dyrefilet m/ristede svampe,
salat Waldorff,
råmarinerede brombær,
pommes rissollées samt
sauce chasseur.

Dessert:

Hjemmelavet vanilleis
blandet m/chokoladestykker,
hasselnødder og krokant -
hertil lun børsauce.
Kaffe/the.

Kuvertpris **kr. 355⁰⁰**

Søndag d. 11. februar repræsentantskabsmøde:

Kl. 10⁰⁰ **Repræsentantskabsmøde**

Værelsesbestilling:

Via Herning Turist- og Kongresbureau har DdB reserveret værelser på følgende hoteller.

Scandic Hotel Regina tlf. 97 21 15 00.

Hotel Eyde tlf. 97 22 18 00.

Hotel Corona tlf. 97 12 54 44.

Østergaards Hotel tlf. 97 12 45 55.

De reserverede værelser kan bestilles igennem Turist- og Kongresbureauet tlf. 96 27 22 22. Der kan naturligvis også bestilles værelser ved direkte henvendelse til hotellerne.

Værelsespriser:

Scandic Hotel, kr. 750,00.

Hotel Eyde, kr. 750,00.

Hotel Corona, kr. 750,00 dobbeltværelse, kr. 650,00 enkeltværelse

Østergaards Hotel, kr. 750,00.

Fra Turist- og Kongresbureauet, har vi fået meddelt, at der ikke vil være problemer med at skaffe yderligere værelser, såfremt antallet af reserverede værelser ikke er tilstrækkelig.

Materiale vedr. tilmelding til arrangementet er tilsendt foreningernes kasserere.

Sekretariatet
Ole Nielsen

Landsvinder fra München i 2000:

Aksel og Kurt Jensen – 0192 »Hillerød«

Far og søn, Kurt og Aksel Jensen, 0192 »Hillerød«, viser landsvinderen fra München frem.

Vind og vejr var med Region Øst, da vi den 3. august afviklede landsflyvningen fra München, og flere topresultater end vanligt faldt i det østlige.

Vinder af flyvningen blev Kurt og Aksel, der som far og søn flyver i kompagniskab i brevduforeningen 0192 »Hillerød«, og deres vinderdue er 0192-96-65, en tavlet hvidslagfjeret hun, der er ud af den gamle Matternestamme, som Niels Køner i sin tid importerede direkte fra Belgien. Kurt har erhvervet Matterneduerne via Poul Sølvning.

Det er egentlig pudsigt som det kan gå. Kurt fortæller, at 65 stod til slagting i starten af år 2000, idet hun ikke tidligere havde markeret sig som en due, der fortjente at overvinde på slaget. Når det skete alligevel, skyldes det, at kompagniskabet var i underskud med hunner, og derfor var 65 stadig på slaget, da der skulle sendes duer til München.

Ved udtagelsen af duer til München opdagede Kurt, at 65 var topmotiveret, idet hun havde fundet sig en ny kæreste. Hun havde en stor unge i reden med sin vanlige han, men en anden han havde lokket hende op i sin rede, og det nød hun tilsyneladende så meget, at hun var i stand til at lægge sine 1251 konkurrenter bag sig fra München.

65 var ikke elitespillet, men det ærgrede kompagniskabet sig

ikke over, idet de havde besluttet, at de ikke ville »fodre« den sydlige ende af landet med de penge. Chancerne for at komme til tops på en landsflyvning i det nordøstlige hjørne er normalt meget små, siger Kurt. Således fortæller Kurt da også, at sidste gang han havde et topresultat var i 1983, hvor han vandt Derby-puljen fra Hof, og den gav væsentlig mere kasse end førstepladsen fra München.

Selve flyvedagen den 4. august var meget spændende, og fra formiddagen af blev der ventet på duer fra flere stationer. Da 65 landede, troede Kurt først, at det var een af dem fra de andre stationer, men da hun vendte sig, og han kunne se den hvide slagfjer, var han ikke i tvivl, og selvom han har elektronisk registrering, gik det i fuld galop op på slaget, hvor han bød velkommen til sin topdue fra München.

Da først 65 var registreret og senere indmeldt, blev resten af dagen brugt til at følge indberetningerne på tekst-TV, og ved 18-tiden om aftenen var kompagniskabet helt sikker på, at de var blevet landsvinder fra München.

Nu begyndte telefonen at kime, og rigtig mange sportskammerater fra nær og fjern ringede og sagde tillykke, samtidig med at flere af delokale brevduemænd kom på besøg, og det varede ikke længe inden champagnepropperne

sprang i hjemmet på Skovledsvej i Hillerød. Der blev festet til ud på de små timer, og søndag formiddag startede det forfra med

opringninger og lykønskninger.

Der var også bud efter 65, idet flere ringede og ville købe hende, men hun var ikke til salg, idet Kurt havde indgået en aftale med en sportskammerat i Frederikssund om, at 65 skulle til Frederikssund og parres med en han deroppefra, hvorefter ungerne deles.

Kurt har været med i brevduesporten i 35 år, og i mange år har han været rejseledsager for Region Øst på Nordruten.

Hjemme lokalt i foreningen kører han computeren både ved indlevering og udregning, og senest har han påtaget sig hvervet som løslader for sektion 12.

Sønnen Aksel har været med siden 1981, hvor han blev meldt ind i 029, og i 1988 gik han så i kompagniskab med sin far, idet Kurt fik konstateret duemandlung, og dermed havde han behov for hjælp i det daglige, så nu fungerer det sådan, at Aksel passer slaget, gør rent med mere, medens Kurts kone ofte tager sig af fodringen af duerne.

Også Aksel er engageret i klubhusarbejdet både til indlevering og udregninger, og derudover er han begyndt på at være rejseledsager for sektion 12 på flere af deres flyvninger.

Vi ønsker kompagniskabet tillykke med det flotte resultat.

D.K.

Landsvinder fra München år 2000

192 96 0065

Hastighed 1064,83 mpm.

Ejere Kurt og Aksel Jensen

192 Hillerød

Landsvinderen fra München 0192-96-65, tavlet hvidslagfjeret hun på flot diplom, med ejerne indsat forneden.

Auktion over engelsk langflyverblod

I 1999 importerede DdB et antal unger fra tre opdrættere i England, som alle er kendt for deres exceptionelle resultater med duerne på langflyvninger fra kontinentet. Disse duer sammen med deres afkom født i 2000 sælges ved auktion i forbindelse med jubilæumsfestlighederne i Herning.

Som alle ved, er Belgien brevueflyvnings og den moderne brevdues oprindelsesland, men med englændernes lidenskabelige interesse for alle former for sport opstod der allerede omkring 1870 en organiseret brevduesport i England, og der kom snart gang i importen af brevduer fra Belgien.

Det var duer, der kunne vinde på de lange distancer fra kontinentet, der var efterspurgt, og de kunne sælges for store pengebeløb - duer med stammenavne som Hansenne, Grooters, Gits, Northrop Baker og Gurnay. Og englænderne lagde vægt på så vidt som muligt at holde stammerne rene, således at man mange år senere kunne finde belgiske stammer på den anden side af Kanalen, som ikke længere fandtes rene i selve Belgien.

Blandt den tids store navne i engelsk brevduesport kan nævnes J. W. Barker, J. W. Logan, A. H. Osman og F. W. Marriott. Ældre danske brevduemænd vil huske, at vi for mange år siden her i Danmark her importeret Barker, Logan og Osman duer fra England. Disse stammer er omtalt i bogen »Brevduerne« fra 1944 og i Emil Møllers bog »Alt om Brevduer«. Det er vel tvivlsomt, om der endnu findes efterkommere i Danmark efter disse duer.

Som et kuriosum kan nævnes at det engelske ugeblad »The Racing Pigeon« på omslaget har et foto af Logans champion »Old 86«, født i 1879, som vandt 1. præmie på sine fire sidste flyvninger - to gange fra Rennes (500 km) og to gange fra La Rochelle (715 km), henholdsvis i 1884 og 1886. Når man tænker på den tids langsomme transportmidler - togfærge-tog - hvor duerne måtte tilbringe mange dage i kurvene,

må man undres over disse duers præstationer.

Der stilles også i dag store krav i England og Skotland til duer, der skal kunne klare langflyvningerne fra kontinentet. De geografiske forhold bevirker, at eftermiddagsløsladelse ville skabe ulige konkurrence, så selv fra distancer på 8-900 km foretrækkes morgenløsladelse, hvad der ofte giver 15-16 timers flyvetid på dagen. Og Den engelske Kanal med sine uberegnelige vejrforhold er en yderligere hurdle efter flere timers flyvning op gennem Frankrig. Disse forhold sørger for en naturlig udvælgelse, således at kun de bedst egnede overlever og videregiver deres gener i avlen. Altså skulle der være rimelig god sikkerhed for, at de importerede duer og deres afkom er skikkede til også at kunne klare de geografiske og klimatiske vanskeligheder, de vil komme ud for på vore flyveruter.

Det skal fremhæves, at selv om der her er tale om stamme navne, der var berømte for årtier siden, så er de slag, DdB har hentet duer hos, også i dag med blandt de bedste. De tre opdrættere er alle kendte navne i deres hjemland, og det er et livslangt avlsarbejde, der ligger til grund for deres duers imponerende præstationer.

Barker-duerne

Barker-stammen i England går mere end 100 år tilbage. Der er faktisk tale om to opdrættere ved navn Barker. Den første var Northrop Barker, som var bosat i Belgien, og som for en meget høj pris solgte hele sin bestand i 1878 til J. W. Logan i England, hvor de blev kendt som Logan-Barker duer. Men den Mr. Barker, der er skaber af den stamme duer, som endnu i dag bærer hans navn, er J. W. Barker, som var bagermester hos den verdenskendte kiksfabrik Huntley & Palmer i byen Reading, hvor han fløj med duer indtil sin død i 1887. Fra Belgien importerede Barker duer af Grooter og Servais afstamning, som sammen med Logan-duerne udgjorde grundlaget for den stamme, han byggede op. Efter hans død

solgtes alle slagets duer, 191 stk., ved auktion og spredtes til mange slag, hvor deres afkom i årene fra 1888 til 1914 opnåede de store resultater, der sikrede stammens beståen i de kommende årtier.

De af DdB indkøbte Barker-duer kommer fra L. Tuplin & Son, Lincolnshire i Østengland - et slag med mange gode resultater på langflyvning fra kontinentet, distancer på op til 1300 km.

GB99S55718. Fader er »Gala Mourner«, vinder i Combine fra Provins (Frankrig) og nr. 3 i Combine fra Nevers (800 km), som er søn af »Gala Champion Producer«, stamfader til mange vinderduer. Moder til 55718 er datter af »Gala Blue Ribbon«, vinder i Combine fra Nevers (1065 duer), og som igen er søn af »Gala Champion Producer«.

GB99V46383. Fader er »Gala Wonderboy 08«, vinder i Federation og nr. 4 i Combine fra Clermont (2106 duer) samt nr. 3 i Federation og nr. 5 i Combine fra Nevers. Moder til 46383 er datter af »Gala Champion 04«, solgt for £2.000 (25.000 kr.).

GB99V46359. Forældrene er avlsduer efter prima kapflyvere med resultater på langdistance, bl.a. »Gala Pooler«, Esdue i Federation i 1988 og »Gala Leader«, Åben vinder i Midland National fra Rennes.

GB99S55712. Fader er vinder i Combine fra Clermont (500 km, 2065 duer). moder - kun brugt til avl - er efter gode kapflyvere: 18458 som er 7 gange foreningsvinder og 28664 »Gala Blue Girl«, 2 gange vinder fra Clermont.

Bloor-duerne

Ddb har importeret fire duer fra Fred Bloor & Son, Somerton i det sydvestlige England. Fed Bloor har gennem mange år i brevduesporten opbygget en stamme duer, hvormed han har opnået formidable resultater på såvel korte indenlands- som delange nationalflyvninger. Blandt hans resultater kan nævnes: Nr. 1 åben i National Flying Club's landsflyvning fra Pau (870 km) på dagen; nr. 1 åben i Central Southern Classic

fra Pau - kun 4 duer på dagen; nr. 2 åben i Cantral Southern Classic fra Pau - kun 6 duer på dagen; nr. 3 åben i National Flying Club's landsflyvning fra Nantes - vinder af Ford Fiesta.

Fred Bloors bestand er opbygget på stammerne Gits, Pol Bostyn og Stichelbaut - langdistanceblod som også findes i mange belgiske opdrætters duer. Navne, man skal lægge mærke til på stamtavlerne, er »Powerhouse 2«, stamhan til 6 generationer af vindere på 8-900 km flyvninger, dens datter »Olympic Gold«, nationalvinder fra Pau, og »Hawkit«, en Pol Bostyn efter belgiske forældre, åben vinder fra Pau i Central Southern Classic i 1995.

Bloor har sendt os sine resultater med gamle duer i 2000. Her er tre af dem: *Pau*, 877 km: Sendt 4, blev nr. 8 og 69. *Bergerac*, 716 km: Sendt 6, blev nr. 9, 13, 24, 66 og 78. *Bordeaux*, 700 km: Sendt 10 blev nr. 22, 73, 75, 99, 112 og 132.

De fire indkøbte duer er:

GB99J91676. Fader er »Yong Power house«, hvis moder er »Olympic Gold«, nationalvinder i Pau Grand National med mere. Moder er en Pol Bostyn, fløjet to gange Rennes som etårs samt Rennes, Nates og Saintes i '95 og Rennes og Nantes i '96.

GB-99J95536. Fader har fløjet Pau i '93, '94, '95 og '97 og er barnebarn af »Olympic gold«. Moder har fløjet Barcelona i '96 (1130 km) og 3 gange Pau. Linieavl til »Powerhouse 2« og »Olympic Gold«.

GB 99J91644. Fader har fløjet 4 gange Pau med placering plus Nantes og Saintes. Moder var vinder i Combine med 9.351 duer og derefter brugt i avlen.

GB99J95537. Fader er »Haw-kit«, åben vinder fra Pau (870 km) på dagen, 15 1/2 times flyvetid i nordøstlig blæst. Moder, der er efter førsteklasses kapflyvere, var vinder i ungdomsflyvning og bruges kun til avl.

Hunt-duerne

Fra Geoff Hunt & Son i Kent, det sydøstlige grevskab i England, har DdB importeret 4 du-

er. en udførlig omtale af Geoff Hunt og hans duer bragtes i »Brevduen« nr. 6/1999. Her skal kort nævnes, at Geoff har været brevduemand siden 1946 og har siden da arbejdet på at skabe en duebestand, der kan konkurrere med kontinentale slag på internationale flyvninger. Det er kun specialistiklubernes marathon-flyvninger, der har Geoff's interesse - Pau, Perpignan, Dax, Palamos, Barcelona, og han deltager ikke i foreningsflyvninger. Geoff's bestand er baseret på gamle engelske stammer - han driver linie- og indavl, krydser linierne for at opnå gode præstationsduer til langdistancen og forsøger sig af og til med nyerhvervelser fra ligesindede, som parres ind på egne indavlede duer. Som det fremgår af ovennævnte artikel er hans metoder, hvad angår slagledelse, træning og fodring ret uortodokse efter vore begre-

ber. Men han får resultater. Og Hunt-duer solgt til bl.a. Wales, Irland og Det fjerne Østen klarer sig godt i hård konkurrence under fremmede forhold.

Geoff har medsendt håndskrevne stamtavler over forældreduerne, som kan være lidt vanskelig at tyde.

Her er en kort oversigt over duerne:

GB99B10658. På faderens stamtavle ses hannen »Hiraani« med resultater som nr. 5 Perpignan 1995 (965 km), nr. 6 Barcelona 1996 (1100 km), nr. 8 Perpignan 1996, nr. 5 Barcelona 1997. Hunnen »Sipsi Foch« med resultaterne : Nr. 1 sektion, nr. 7 åben Dax (860 km), 3 uger senere nr. 17 Dax, endvidere nr. 3 Perpignan, nr. 2 Pau og nr. 5 Pau (900 km). På moderens stamtavle ses bl.a. »Super Nova«, vinder fra Perpignan i British International Championships Club.

GB99B10620. På faderens stamtavle ses avlshannen »Dray«, fader til »Nestbro«, nr. 507 åben fra Pau som etårs, senere nr. 2 og nr. 7 fra Barcelona. Broderen »Blue Boy« var nr. 3 og nr. 7 fra Barcelona. Også her optræder »Sipsi Foch« som bedstemoder. På moderens stamtavle ses igen hannen »Dray« parret med en avlshun, der har »Sipsi Foch« som moder.

GB99B10610. Farfaderen til denne due, GB86S28544, er fader til »Never Bend«, vinder fra Barcelona, og til »Sipsi Foch«, hvis præstationer er nævnt ovenfor.

Farmoder, GB86V97851, var nr. 60 i sektion, nr. 170 åbent fra Palamos (1107 km), og igen nr. 2 sektion og nr. 2 åben fra Palamos. Hun er moder til hannen 80677, to gange nr. 7 fra Marseilles (940 km). På moderens stamtavle ses »Never Bend«, vinder fra Bar-

celona i 1992, parret med en avlshun, som er datter af »Gallito«, der var nr. 2 fra Lourdes (917 km).

GB99B10667. Også denne dues farfader er avlshannen »Dray« parret med avlshunnen GB85J49158, datter af »Palamos Arron«, nr. 106 Palamos 1981 og vinder fra Palamos i 1982. Morfader er »Hero of Pau«, vinder fra Pau (900 km) og eneste due hjemme på dagen. Også nr. 9 fra Barcelona. Mormoder er avlshunnen GB87-14286, som er moder til ovennævnte »Hiraani« og andre duer, der har fløjet 800 km på dagen.

P.S. Foruden de her nævnte duer vil som sagt også deres afkom fra sæson 2000 blive sat til salg på auktionen. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at sige, hvor mange der bliver tale om.

Hædersbevisninger

For veludført arbejde i brevduesporten er nedennævnte medlemmer tildelt De danske Brevdueforeningers sølvnål

Max Jørgensen, 033 »Køge«

Medlem af DdB i 35 år. Har i 033 »Køge« været medlem af bestyrelse og kontrollkomité i mere end 25 år. Nu foreningens formand. I en årrække sørget for at klubhuset altid var i orden til forskellige arrangementer.

Jan Bo Rasmussen 033 »Køge«

Medlem af DdB i 36 år og været i 033 »Køge«'s bestyrelse og kontrollkomité gennem mange år. I en årrække været foreningens formand og i flere år medlem af bestyrelsen for sektionssklub 11. Er en meget benyttet foredragsholder.

Præmiefordeling i sektioner til lang og mellemdistancemesterkaber 2000.

	1. Pr.	2. pr.	3. Pr.	4. Pr.
Sektion	Stage	800 kr.	600	a 500
11	1	1	1	8
12	1	1	1	6
13	1			
21	1	1	1	5
22	1	1	1	5
31	1	1	1	5
32	1	1	1	3
33	1	1	1	3
41	1	1	1	2
42	1	1	1	2
51	1	1	1	4
52	1	1	1	4
53	1	1	1	4
54	1	1	1	3
61	1	1	1	5
62	1	1	1	3
63	1	1	1	4

Orientering fra EDB-udvalget

Her hen over efteråret vil EDB-udvalget evaluere de forskellige EDB-systemer med henblik på evt. forbedringer. Vi har løbende modtaget forskellige forslag fra såvel foreninger som sektioner, som vil blive gennemgået og vurderet.

Vi vil dog sikre at vi får det hele med. Derfor opfordres alle foreninger og sektioner at fremsende gode forslag til forbedring og optimering af EDB-program-

merne. Forslag/ønsker bedes være så vel dokumenterede som muligt. Der vil fra udvalgets side blive lagt vægt på forslag, der er til gavn for de fleste.

Forslag skal fremsendes til udvalgets formand *Bjarne Borresen, Bjellerup Allé 4, 8900 Randers.*

Sidste frist er den 15. november 2000.

På udvalgets vegne
Bjarne Borresen

Avl af vinderduer

Efter at vi har lagt en vanskelig flyvesæson bag os og snart skal til at tænke på næste års, melder spørgsmålet sig for mange af os: Hvordan kan vi avle bedre duer? Vi hører af og til om enkelte duer, som uanset hvad de er parret med avler vinderduer, og en sjælden gang forekommer det, at et par præsterer at avle unger af superkvalitet i næsten hvert kuld.

Sådanne duer bliver kendt for eksempel som »Drømmehunnen« eller »Det gyldne avlspar«. Men hvorfor er det, at kun meget få duer er i stand til at avle vindere, mens de fleste kun kan producere afkom af rimelig god kvalitet? Forklaringen skal findes i den måde, generne sammensættes på, så lad os se nærmere på, hvad det er, der sker.

Gener = arveanlæg, lokaliseret i kromosomerne.

Kromosomer = bestanddele af cellekernen, som bærer generne.

Celle = den mindste levende enhed i planter og dyr.

Når en dueunge vokser inden i ægget, er det generne i dens kromosomer, der udgør arbejds-tegningen for dens fysiske og psykiske egenart.

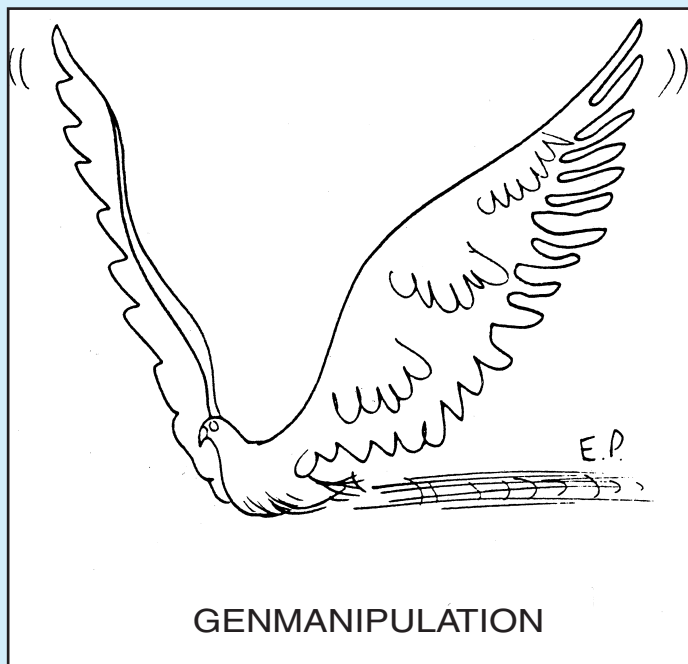
Den får disse gener fra sine forældre, halvdelen fra sin fader og halvdelen fra sin moder. Lad os se på de mekanismer, der er involveret i overførslen af gener til den vordende dueunge.

Generne er bestemt ved, hvordan ungen vil se ud, hvor store muskler den vil udvikle, hvor stærkt dens hjerte vil være, kapaciteten af dens lunger, og hvor effektivt et stofskifte den vil få. Endvidere vil generne bestemme ungens modstandsdygtighed mod sygdom, dens køn og kønsdrift og dens hjemfindingssevne.

Ungens moder har gener i par for alle disse egenskaber, og det har faderen også. Men begge forældre kan ikke bidrage med begge genpar for hver egenskab til ungen, da denne så ville få for mange gener. Derfor kommer kun halvdelen af hvert genpar fra hver af forældrene. Og det går ganske let for sig. Cellerne i hannens testikler deler sig i to halvdele og bliver til sæd.

Det genetiske materiale i hver sædcelle vil således udgøre halvdelen af det, der normalt indeholdes i en legemsce-

Ligeledes vil hunnen producere æg, som kun indeholder

halvdelen af det normale antal gener. Det er en af grundene til, at generne i en normal voksen celle findes i par. Når så sæden når frem til ægget, forener generne sig i par, og en normal celle opstår. Denne proces manges, og en dueunge vokser frem. Dette forklarer, hvorfor avl af unger, som er tro kopier af forældrene, er så uforudsigeligt, da man jo ikke kan vide, hvilke genpar fra hver af forældrene, der findes i sæden og i ægget.

Ejheller kan det forudsiges, hvilke genpar svarende til hvilke egenskaber, der vil blive forenet i afkommet. Eksempelvis vil der – skønt der er to gener til udvikling af muskler hos ungen, et fra faderen og et fra moderen – kun være et af dem, som kommer til udtryk hos ungen. Det, der kommer til udtryk, kaldes dominant, dets partner kaldes recessivt (vigende).

Hvis vi forestiller os, at de nævnte egenskaber udtrykkes som bogstaver, de dominante egenskaber som store bogstaver og de recessive egenskaber som små bogstaver, får vi følgende:

L = Gode lunger. H = Stærkt hjerte. S = Effektivt stofskifte. M = Modstandsdygtighed mod sygdom. E = God hjemfindingssevne.

l = dårlige lunger. h = svagt hjerte. s = langsomt stofskifte. m = sygelighed. e = ringe hjemfindingssevne.

Husk, at generne for hver egenskab optræder parvis hos begge forældre, men hannen vil kun afgive halvdelen af sine par i sæden, ligesom hunnen også kun vil afgive et gen fra hvert par til afkommet i ægget. Lad os krydse disse typiske eksempler og se, hvilke duetyper, de er i stand til at frembringe.

Han: Ll Hh Ss Mm Ee. Hun: Ll Hh Ss Mm Ee. En lang række individer kan komme ud af denne sammenparning, og ungerne vil variere i egenskaber fra en superdue ned til en svækling.

LL HH SS MM EE = en championdue. LL HH SS MM Ee. LL HH SS Mm EE. LL HH Ss MM EE. LL Hh SS MM EE. Ll HH SS MM EE.

Ll hh ss mm ee. ll hh ss mm ee. ll hh Ss mm ee. ll hh ss Mm ee. ll hh ss mm Ee. ll hh ss mm ee = en svag, langsom, sygelig due.

Ved kun at bruge disse fem egenskaber som eksempler vil vi kunne nå frem til nogle millioner kombinationer. Og når man betænker, at de fleste kun avler to unger om året fra hvert par, kan man forestille sig, at det har lange udsigter med at avle championduen. Heldigvis ser det i praksis ikke så umuligt ud. Selv om et meget stort antal forskellige individer fremkommer i vores eksempel, så vil en fjerdedel af de udrugede unger have mange af de dominante superge-

Af Alan Wheeldon
i Racing Pigeon
Pictorial

Oversat af
Jens Pedersen, 064

ner; halvdelen af ungerne vil have et gennemsnitligt antal supergener, og den sidste fjerdedel vil have få eller ingen supergener. Altså vil mindst én ud af fire unger fra denne parring være en god due.

Det anslås, at cirka én ud af tyve vil blive en særdeles god due, og at måske én ud af hundrede vil blive en superdue – en champion. En sådan due vil besidde de fleste, måske alle de dominante gener fra begge forældre.

Måske er vi så heldige, at den første unge efter parret vil have fået alle supergenerne, men almindeligvis må man regne med, at jo flere unger, der avles på et par, jo større er chancerne for at have fremavlet en unge med den vindende kombination af supergener. Men husk at vindergenerne må først have været til stede i forældreduerne, og at man derfor forøger chancerne, hvis disse er championduer.

En metode til at forøge chancerne for at producere afkom med vindergener er at anvende tyre- eller hingstemetoden. Her kan en han parres med fra fire til otte hunner, og inden for en rimelig kort periode kan man således opnå at få indtil 32 unger fra den samme han i én sæson.

Sådanne metoder bruges også til at koncentrere og fastholde de ønskede gener gennem indavl. En mindre intensiv metode er at lægge æg fra udvalgte avlspar under ammeduer og derved generelt forbedre bestandens kvalitet.

Fra vort eksempel så vi, at det største antal afkom vil falde mellem de to ekstremer – altså blive bedre, lige så gode eller dårligere end forældreduerne. En gang imellem vinder en eller anden i lotteriet – den rette kombination af supergener vil være til stede i sæden og ægget og vil resultere i en superdue, men som man kan tænke sig, sker det yderst sjældent.

Et eksempel på en sådan due kunne være »Supercrack«, avlet af Mons. Hovaert i Frankrig, kapfløjet af Mons. Grusson og til sidst ejet af Robert Venus. En ekseptionel due, der vandt mindst tre internationale flyvninger. Han videregav sin viden kombination af gener til sine børn, som også var gode duer – to sønner vandt nationalflyvninger.

Også seks af børnebørnene vandt nationalflyvninger, men ingen af dem var så gode som »Supercrack«. Og det skyldes formodentlig, at den vindende kombination af gener blev udvandet med mindre gode gener fra de hunner, den blev parret med.

Champion-hannen kunne kun give halvdelen af sit genetiske materiale gennem sæden til sit afkom, og ikke alle disse gener ville være dominante. Og en yderligere udvanding ville finde sted gennem sønnernes og døtrenes parringer.

Man siger, at æblet ikke falder langt fra stammen, så hvis man ønsker vinderduer, skal man ikke for mange led bort fra stamforældrene.

Indavl

For at overvinde dette problem med, at vindergenerne decimeres i afkommet, bruger mange opdrættere indavl. Ved, for eksempel, at parre en champion-han med sin moder, sine døtre eller sine søstre kan den vindende kombination af gener koncentreres og fastholdes. Vi kan illustrere dette ved at bruge det foregående eksempel.

Ved indavl parrer vi superduen, en han, tilbage til sin moder. Han: Ll Hh Ss Mm Ee. Hun: Ll Hh Ss Mm Ee. Superdue: LL HH SS MM EE. Moder: Ll Hh Ss Mm Ee.

75% af afkommet efter parring vil få store bogstaver = supergener, og vi kan naturligvis fortsætte indavlen med at parre en datter efter dette par tilbage til sin fader, superduen. Ved at fortsætte indavlen på denne måde kan generne fra den oprindelige superdue koncentreres endnu mere, og teoretisk kan man producere afkom med 100% af de oprindelige vindergener, altså en genetisk kopi af stamhannen.

I praksis vil det kræve en masse tilbageparring, for husk at det kun er fem par gener, vi arbejder med her, og i realiteten er der titusinder.

Man har beregnet, at for at nå frem til en gruppe individer med 99% af deres gener identiske

måtte man parre forældre med børn i 23 generationer.

Men heldigvis er en sådan grad af indavl ikke nødvendig for at fremavle en vinderdue, da en stor del af de gener, der videregives til afkommet, ikke er relevante for at kunne vinde kapflyvninger – for eksempel fjerfarve. Derfor ser man ofte vinderduer avlet på vinderduer, som ikke ligner deres ophav. Det er kun de egenskaber, der får duerne til at flyve hurtigere hjem, der er vigtige.

Hybrideffekt

Hybrid er et græsk ord, der betyder bastard eller krydsning. Udtrykket hybridforædling bruges i planteavl ved krydsning mellem to indavlede linier af kulturplanter for at opnå større udbytte.

Nu forestiller vi os, at vi har en indavlet bestand af vinderduer, men vi vil gerne gøre dem endnu bedre. Hvordan bærer vi os ad med det? Et eksempel på en sådan duestamme er Janssen-duerne, som blev opbygget gennem generationer ved indavl, kapflyvning, sortering af afkom og fortsat indavl.

For at kunne forbedre afkommet fra en indavlet stamme er det nødvendigt at indføre nye supergener, som stammen ikke besidder. Her er indkrydsning med fremmed blod påkrævet, hvorved der indføres nyt genmateriale i bestanden. Man antager, at det var det, der skete, da Fabry-duen blev indkrydset i Janssen-stammen – den tilførte frisk genetisk materiale, som gav en i forvejen god stamme noget ekstra. Lad

os igen se på superduen i eksemplet:

LL HH SS MM EE. Den har gode lunger, et stærkt hjerte, et effektivt stofskifte, modstandskraft mod sygdom og god hjemfindingsevne. Men dens vinger kunne måske være bedre – hvis den havde lidt længere slagfjer, ville den kunne bevæge sig hurtigere gennem luften med hvert vingeslag.

Superdue: LL HH SS MM EE. Indkrydsning: Ll Hh Ss Mm Ee VV. VV = bedre vingebygning.

Ved at foretage denne indkrydsning vil noget af afkommet arve en kombination af supergener fra begge forældre, og ved at gå tilbage til indavl kan disse vindergener bevares. Resultatet er duer, der nu besidder alle de gode egenskaber fra den oprindelige stamme kombineret med en bedre vingebygning. De får bogstavbetegnelsen: LL HH SS MM EE VV.

Med denne krydsning opnår man at få afkom, som er bedre end forældrene, og metoden benævnes heterose eller hybrideffekt. Hvad angår Janssen-duerne, synes jeg historien viser os, at denne duestamme er en af de mest succesrige, når man ønsker at tilføre nye gener ved hjælp af indkrydsning – en klar dokumentation af, at hybrideffekt kan resultere i fremragende duer.

En ideel situation til opnåelse af hybrideffekt er, hvis man har to indavlede vinderregenskaber. Hvis man eksempelvis krydser en han fra en stamme, der vinder, fordi de har et meget effektivt hjerte-karsystem, med en

hun fra en stamme, der vinder på grund af deres veludviklede vingemuskler, så vil noget af afkommet fra denne krydsning arve en kombination af disse egenskaber. Og dette afkom vil takket være hybrideffekten være bedre duer end deres ophav for begge stemmer.

Hybrideffekt kan imidlertid være et særdeles flygtigt fænomen. Med mindre der lægges en omhyggelig avlsstrategi, kan den snart gå tabt. Jeg tror det sker ret tit og forklarer, hvorfor nogle kan have en eller to fantastiske sæsoner, hvor de vinder mesterskaber for derefter at synke ned i glemselens mørke.

Den enkleste måde at bevare hybrideffekten på, er simpelthen at holde det eller de par sammen, som avler vindere og ikke foretage nogen indkrydsning. For at øge antallet af par, som avler unger med hybrideffekt, er det nødvendigt at oprette to avlslinier. Avlshunnen må parres tilbage til sin fader eller til sine brødre men aldrig til sønnerne, og avlshannen må ligeledes parres tilbage på sin moder eller til sine søstre, men aldrig til sine døtre. Afkommet fra disse to adskilte linier kan så parres sammen og give hybrideffekt.

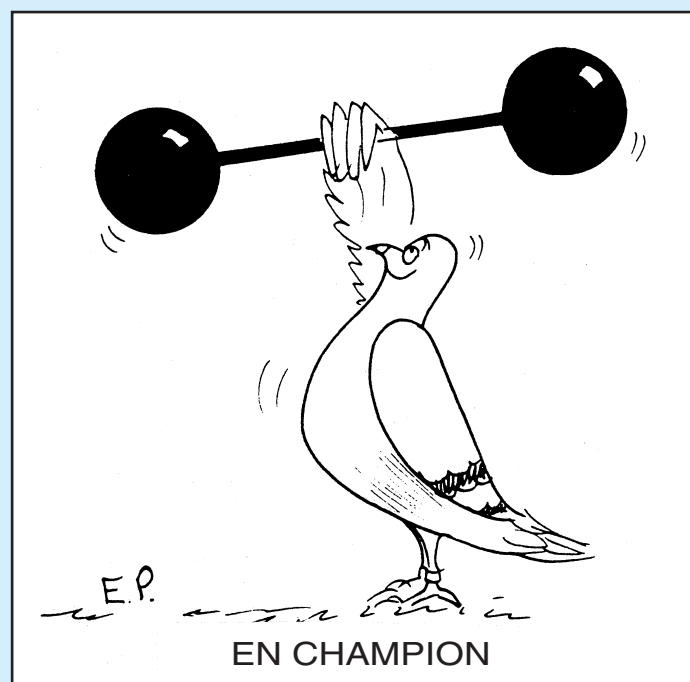
Bedt med bedst

En alternativ strategi til avl af vinderduer er at parre bedst med bedst – indkøbe nyt vinderblod, krydse det med dine bedste duer og fortsætte med at parre vinder med vinder. I dette tilfælde vil flere forskellige vindergener kombineres, og de vil fortsat komme frem i efterfølgende generation.

Et eksempel på en sådan strategi er Georges Busschaert. Han var millionær, købte det bedste, der var at finde i Belgien i 60'erne og 70'erne og tog dem med til England. Duerne var totalt ubeslægtede, men de havde én ting til fælles – de indeholdt en række forskellige gener, som gjorde det muligt at fremavle afkom med supratletiske egenskaber. Det var ikke en indavlet stamme, men ved linieavl blev de forskellige kombinationer af vindergener ved med at vise sig i generation efter generation.

Denne værdifulde tilførsel af nyt genetisk materiale viste sig at blive yderligere forbedret, da opdrættere i England begyndte at krydse Busschaert-duerne med deres egne vindere. Og på denne baggrund kan man stille spørgsmålet: Hvar er egentlig en stamme?

Georges Busschaert havde sin egen definition, og til trods for,

at hans duer stammede fra flere forskellige kilder, hævdede han, at når de var på hans slag, var det Busschaerts-duer.

Et af problemerne forbundet med indkrydsninger er, at det almindeligvis kræver avl af et stort antal unger for at finde frem til de individer, der har den rette kombination af vindergener. Og når en sådan championdue er fundet, kræver det krydsning med andre duer med vindergener, hvad der i sig selv udgør et problem. For hvis en indkrydsning ikke viser sig at medføre en forbedring, skal der træffes beslutning om at slette alle spor af den, så de nytilførte gener ikke skal udvande vindergenerne i den eksisterende bestand. Det er dog som regel en let sag at opdage de duer, der har arvet dårlige genkombinationer – duer som er svæklinge, sygelige og dem med ringe hjemfindingssevne, som kurven sandsynligvis vil sortere fra.

Udvalg af avlsduer

Hvis du avler på dine kapflyvere, og du opdager et par, som avler vindere, bør du uden tøven overføre dem til avlsslaget. Det er nemlig ikke hver dag, man finder en sådan guldmine. Det opdager du, når du sender dem på flyvning og mister dem – du vil måske aldrig finde frem til en lignende sammenparring igen.

Er du i tvivl, så se på regnestykket: Du kan kapflyve parret og vinde nogle flyvninger, men du kunne også avle fire unger om året fra dem i ti år og muligvis få 40 vindere. Og i den forbindelse vil jeg sige: Før journal over hvad der er parret med hvad og noter ungernes ringnumre fra hver rede. Det ville være frustrerende, hvis et par redeunger viste sig at blive championduer, og du så ikke kunne huske, hvem forældrene var.

Vær også opmærksom på, at hunner sommetider er utro, og notér det i journalen, hvis du opdager, at en fremmed han har været på spil. Så hvis der også her skulle vise sig en champion, ved du, hvor vindergenerne kommer fra.

Hvis du beslutter dig for blodformylse til forbedring af din bestand, er der visse ting, du kan gøre for at øge chancerne for succes. Find en opdrætter med gode resultater gennem en årrække i stedet for en med enkelte fine resultater.

Går du til et slag med en rimelig indavlet stamme duer, vil det reducere antallet af uønskede gener, som du skal vælge fra i arbejdet med at sortere afkom-

met. Det vil også give dig muligheden for at indføre avl med hybrideffekt på et senere tidspunkt.

Undersøg også, om det er et slag, hvor pasning og metoder svarer nogenlunde til det, du selv praktiserer, og om duerne har gode resultater på de afstande, du ønsker at kapflyve fra. Og så er der det med æblet, der ikke falder langt fra stammen: Køb vinderduer, forældre, søskende eller unger efter vinderduer, især hvis de er fra en parring med en af bedsteforældrene.

Et dilemma kan opstå, hvis man har købt en due med den finest tænkelige stamtavle, og det så viser sig, at dens afkom ikke bliver vinderduer. Her er nogle forslag til tackling af problemet: 1) Omparring. Muligvis skal der en anden mage til, for at de vindende gener kan komme frem i afkommet. 2) Hold ud. Muligvis er der ikke avlet unger nok til at vise generens potentiale. Er der en overvægt af hunner i afkommet, og det kun er nogle få hanner, der afprøves som enkemænd, findes problemet måske her. 3) Sælg duen og prøv igen med en anden. 4) Køb en mere af samme afstamning og par afkommet efter den sammen med afkommet fra den første.

I alle tilfælde skal afkommet efter enhver ny parring prøves grundigt i kurven, for flyveresultater er jo kriteriet for udvælgelsen. Så opstår spørgsmålet: Hvor længe skal man beholde en nyanskaffet due for at afgøre, om den er god eller ikke?

Nogle duer modnes tidligt og viser deres potentiale allerede som et-års, mens andre er tre år om at vise, hvad de kan. Har de ikke vist noget i treårs alderen, tror jeg ikke, der er store chancer for, at de bliver champions.

Gamle avlsduer

Endnu en faktor, der spiller ind, når man skal udvælge avlsduer, er alderen. Lad os igen se på den mekanisme, der styrer produktionen af kønsceller – sæd- og ægceller. De fremkommer, når en delle deler sig og giver halvdelen af hvert genpar til hver sædcelle.

Man kan forestille sig, at efterhånden som cellerne ældes, bliver denne proces mere besværlig, og der kan opstå fejl. Det sker med alle celler, der ældes – de får sværere ved at reproducere tro kopier. Det ser vi resultatet af, når vi bliver ældre – huden bliver rynket og musklerne slappere.

Det samme gælder, når der dannes kønsceller hos gamle du-

er. Der kan komme rod i det genetiske materiale i kromosomerne – i ekstreme tilfælde kan det ændres eller nedbrydes. Resultatet er, at unger, der fødes med sådant genetisk materiale, ikke vil kunne leve op til de krav, der stilles til en bredue.

Et tilsvarende menneskeligt eksempel er den risiko, der er for, at mødre over 40 kan føde mongolbørn. Derfor er de fleste erfarne opdrættere også klar over, at der er en større chance for at avle unger med vindergener fra etårs duer end fra meget gamle duer.

Fremtiden

Videnskaben har gjort store fremskridt inden for molekylær genetik. Det er nu muligt at reproducere en nøjagtig kopi af et individ. Det er allerede sket med mus og får, men lovgivningen forbyder eksperimenter med mennesker.

Der er ingen grund til at tro, at det ikke også skulle kunne foretages med duer. Sempelthen ved at tage det genetiske materiale i en celle fra en championdue og anbringe det i et æg, hvorfra alt genetisk materiale er fjernet, vil man kunne reproducere en nøjagtig kopi af denne champion.

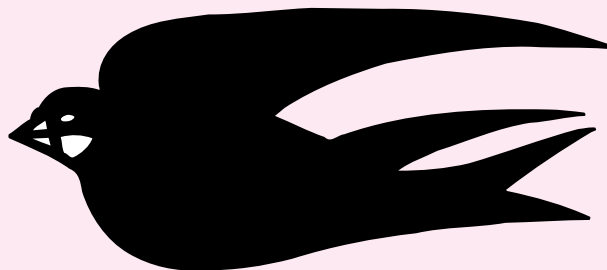
Det forbavser sig egentlig, at de store avlscentre endnu ikke har påbegyndt deres eget kloningsprogram. Teknisk set ville det være nemmere at klonen en due end et pattedyr, da det befrugtede æg ikke skal implanteres i en livmoder, men blot skal udruges på normal vis.

Men hvorfor stoppe der? Med genmanipulation kan man nu tage gener fra den ene art og indpode dem i kromosomerne på en anden. Det er, hvad der allerede er gjort med mange af de vegetabiliske fødevarer, vi køber i supermarkederne, og som skal være mærket genmodificeret. Men det samme er også sket med dyrearter.

Hvad ville der ske, hvis vi tog generne fra en svale, som er i stand til at flyve over 200 km/time, og indpodede dem i et bredueæg? En sådan due ville kunne flyve 600 km på tre timer, og vinderhastigheden på kapflyvninger ville nå op på 3300 mpm.

Men dette er fremtidsmusik. Indtil videre må vi forlade os på de gode, gamle metoder, som har stået deres prøve gennem mange år. Og hvis du ikke allerede har opnået det, vil jeg håbe for dig, at du en dag får held til at avle en championdue.

Kapflyvning i december

Er par danske sportskammerater samt en enkelt svensker deltager den 2. december i en stor kapflyvning i Thailand.

Det er Kjeld Christensen fra Lyngby, der fortæller, at han i april måned var et smut i Holland med 6 unger, der skulles transporteres videre til Thailand for at deltage i den store flyvning i december.

Udover Kjeld Christensen deltager også Rune Rasmussen fra Danmark, og de har via internettet erfaret, at de-

res duer fortsat er på slaget og skal deltage i et træningsprogram i november med afstande på henholdsvis 125-225-325 km, inden de den 2. december skal flyve kapflyvning med en afstand på 580 km.

Første præmien er på 110.000 danske kroner, og ialt er der 450 præmier at kæmpe om. Efter flyvningen sælges alle hjemkomne duer på en auktion. Vi krydser fingre for de danske duer.

D.K.

Klimaanlæg: Et varmt tip om transport af duer

Forord

For nogle måneder siden døde Dr. Stam, brevdue-emand og anerkendt hollandsk dyrlæge med speciale i veterinærmedicin og duer. Dr. Stam blev brevduemand gennem sin far og kunne selv tegne sig for mange og store resultater. De var omtalt i en stor reportage i »Gut Flug« nr. 10 og nr. 11 i 1994. Dr. Stam var både dyrlæge og leder af Fjerkrælaboratoriet ved universitetet i Utrecht. Han grundlagde i Holland medicineringen af brevduer og uddannede en række berømte hollandske due-dyrlæger som f.eks. de Weerd og van der Sluis. Nedenstående artikel af Dr. Stam om transport af duer sendte han os nogle måneder før han døde, og den var egentlig bestemt til at skulle offentliggøres umiddelbart før ungeflyvningerne startede. Det vil lønne sig at gennemlæse artiklen med opmærksomhed.

Klimaanlæg

Lidt efter lidt er vel alle nået til den overbevisning, at der er store problemer med transport af vore duer om sommeren. Det store tab af unger kan ikke udelukkende skyldes Kolibakterier eller Adeno- og Herpesvirus. Selvfølgelig er og bliver disse mikroorganismer vore dueungers naturlige fjender og vi må altid bestræbe os på, at holde vore duer sunde og raske på enhver tænkelig måde. Her er en god hygiejne vigtig, ligesom man skal undgå overbefolkning på slaget.

Duer flyver bedst ved moderate temperaturer. Høje temperaturer gør det svært for dem. Når der er meget varmt på slaget og vi lukker duerne ud, kan vi se, at duerne efter at have fløjet i kort tid, hasper efter luft med åbent næb.

Men når duerne kommer hjem fra kapflyvning selv i meget varmt vejr, ser vi dem ikke opføre sig på den måde. Duerne lider i modsætning til mennesker ikke umiddelbart af mangel på ilt efter en stor anstrengelse. Deres egen legemstemperatur kan de gode regulere, hvis ikke omgivelsernes temperatur kommer over 28 grader C.

I kabineexpressen eller lastbilen er ikke kun temperaturen for høj, det er luftfugtighedsgraden også og derved kan duerne ikke

længere regulere deres egen legemstemperatur. Følgen er, at når de lukket ud af kurvene, er de desorienterede, og det fører til tab.

Vi anser det for normalt, at fordærlige varer transporteres i kølevogn. Fjerkrætransporter sker udelukkende i lastbiler med køleanlæg, ellers risikerer man simpelt hen at kyllingerne dør af varme.

Brevduemanden gør sig store anstrengelser både arbejdsmæssigt og økonomisk for at bringe duerne i kondition til opgaverne og for at holde konditionen. Det svage punkt her er duernes transport til løsladelsesstedet.

Hvorfor har vi ikke indført klimaanlæg? Det må dog være økonomisk muligt. Man må hellere betale noget mere pr.med-sendt due for at få gjort transportbetingelserne så gode som muligt end at man bestandigt skal acceptere tab med alle dens følger.

Tænk også selv på dette, når du træner duerne privat og sørg for, at der er plads og frisk luft og en passende temperatur i bilens kabine. I de senere år har man beklaget sig meget over, at så mange unger går tabt. Ikke fra slaget, men på træning og på de første kapflyvninger.

I mange tilfælde er det transporten, der er årsagen. Under mottoet: »De kryber jo alligevel sammen i samme hjørne, sådan

Afdøde dyrlæge Dr. Stam var leder af Fjerkrælaboratoriet ved Universitetet i Utrecht. Samtidig drev han egen dyrlægepraksis. Han grundlagde den medicinske behandling af brevduer og uddannede en række dyrlæger med speciale i duesygdomme.

Af Dr. Stamm
i »Gut Flug«
juni 2000

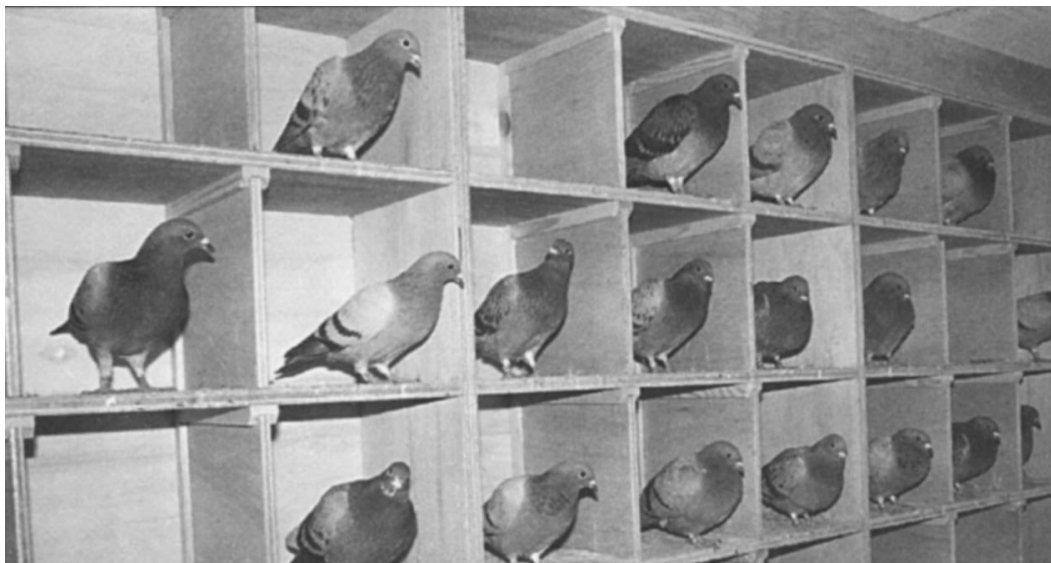
har vi jo altid gjort, transporten er dyr nok i forvejen«, bliver transportfartøjerne fyldt godt og helt op. At ungerne derved bliver udsat for betingelser, der giver dem store problemer og stress ser man bort fra. Da duerne af natur er flokflyvere, vil de flyve med flokken. Når de kommer til et område, som de kender, er det let for dem at finde slaget.

Overbefolkning

Fordi vi mister så mange unger, må vi kompensere ved at avle så mange flere. Det fører let til overbefolkning af ungeslaget. Følgen er forøget infektionsfare.

Hvordan løser man det problem? Det er en kendsgerning, at der på ethvert slag kan være et bestemt antal unger, alt efter slagets størrelse og ventilation.

Begynder vi f.eks. med 40, og der er plads til 20, viser det sig i sæsonens løb, og der er 20 tilbage på slaget. Af disse 20 går under normale omstændigheder kun nogle få tabt. Begynder man

Det er en kendsgerning, at der på et givet slag kun er plads til et bestemt antal duer. Det er duemandens opgave at finde ud af, hvad antallet er.

med 30, vil der også være 20 tilbage. Slaget i dette eksempel har altså vist sig at passe til 20 duer, og det er i strid med al fornuft at befolke det med flere.

Unger skal trænes ofte

Ved forsøg med orienteringsevnen har det vist sig, at duerne kender deres omgivelser omkring slaget ud til en radius af 15-20 km særdeles godt, og at de på disse afstande finder hjem ved synets hjælp.

Hvorledes de orienterer sig på længere afstande, ved man ikke. Men det er i hvert fald således, at jo mere de er trænet, jo lettere finder de hjem. Det er derfor vigtigt, at ungerne trænes grundigt og ofte, helst i små grupper. Til at begynde med sammen med duer fra deres eget slag, senere sammen med duer fra forskellige slag.

Oversat af Karkov, 072

I transportvognen er for det meste både temperaturen og luftfugtigheden for høj. Derved mister duerne evnen til at regulere deres egen legemstemperatur. Følgen er desorientering, når de forlader kurven, og det er årsag til tab.

Læserbreve

Sæson 2000 i sek. 33

Efter er par muntre indslag i Brevduen, fra vort bestyrelsesmedlem Brinco og vor vanlige dirigent Henning Jørgensen, vil jeg kort redegøre for vor sæson 2000 i sek. 33.

Vi har i sæsonen haft et udbytte rigt samarbejde med sek. 51, med mange fælles transporter og i vid udstrækning også fælles slip.

Disse slip medførte hos os en bedre spredning i hjemkomsterne samt mange medsendte duer på vore flyvninger, således nåede vi op på næsten 30.000 duer i alt på 26 flyvninger, hvilket kun er 1700 mindre end sidste år, hvor vi afviklede 34 flyvninger, svarende til ca. 1150 duer pr. flyvning i år 2000 mod ca. 930 duer i 1999.

Disse flotte tal blev opnået på trods af, at vi i år 2000 var udsat for direkte chikane fra en forening, der kun medsendte duer på de flyvninger hvor sek. 51 deltog. En sådan chikane er naturligvis træls for alle andre i sektionen.

Vinden i sæsonen var stort set vest på kapflyvningsdagene,

iøvrigt en ganske normal vejrtype med regn og rusk for det lille land Danmark.

Vort vejrlig gør det vanskelig at være løslader af duerne, en tjans vi i bestyrelsen havde påtaget os for sæson 2000. I realiteten udførte vor mange årige løslader Johannes Markussen dette hverv for os, og det på bedste måde. Igen i år for 10. sæson i træk kan jeg konstatere at hvor andre sektioner, ved nølen om morgenen p.g.a. gamle teorier om temperaturer m.m. ofte får dårlige flyvninger ud af det, mangler vi sjældent duer efter en sek. flyvning, og vore duer er klar til større opgaver ugen efter, idet de faktisk aldrig er dehydreret ved hjemkomsten hvad ofte er tilfældet ved formiddags slip, hvor duerne flyver i middagsvarmen, således viser der sig et gennemsnit på alle vore flyvninger 14 min. fra 1. stemplede due til de 20% i opgørelsen målt fra samme slag som den første due, og kun 2 gange har vi været oppe på ca. en halv time, dette borger for kvalitet.

Kongen og hans lærling

Præmierne på vore 26 flyvninger fordelte sig på en helt utrolig måde, således blev Johannes Markussen vinder af ikke mindre end 9 flyvninger, og vor Juniormester Thommas Thomsen der er nabo til og som på det nærmeste har stået i lære hos Johannes, vinder af 3 flyvninger. De to slag er geografisk placeret ca. 10 km. nord for Vejle, ca. 7 km. syd for og 15 km. vest for Horsens! Flot må man sige.

Herudover høstede »046« 6 vindere, »073« 3 vindere, og »153« blev vinder 1 gang, »055« Vejle fik ud over de 12 vindere i Lindved også 3 vindere ved vore sydligste medlemmer i Viuf-Alminde området, men ingen i selve Vejle området, det sørgede foreningen »183« Munkebjerg så for, idet de vandt 1 flyvning.

Mester på vore flyvninger blev naturligvis Johannes, og det med både unger og gamle, medens de nærmeste til ham var slag fra Horsens på begge mesterskaber.

DDB's flyvninger, blev for vor sektionens vedkommende langt mere vanskelig; men også mere spændende end tidligere år. Specielt de 2 langflyvninger fra Leipzig og

den første Giesen drillede os, men selv de korteste mellemdistance flyvninger fra Bremen og Soltau samt flyvningen fra Magdeburg og jubilæumsflyvningen fra Göttingen gav stor spredning, dog uden nævneværdige tab af duer, hvilket desværre ikke kan siges om de førømtalte langflyvninger.

Langflyver mesterskabet gik til Åse og Preben i Horsens, der sæsonen igennem klarede sig virkelig flot på alle afstande, på 2. pladsen kom Chr. Christensen Munkebjerg, der også havde en flot sæson.

Mellemdistance mesterskabet gik til Johannes der også blev nr. 5 til DM Supermesterskabet. Nr. 2 til Mellemdistancen blev Luies Rasmussen Start, der også havde en flot sæson.

Sek. vinderne fordelte sig med: 8 til »055« + 2 på Superlang. 5 til »046« 3 til »183« 1 til »073« + 1 på Superlang 2 til »153« 1 til »119«

Alt i alt en sæson, der vil blive husket på de vanskelige flyvninger, og en utrolig dominans af Johannes på vore flyvninger.

Mvh. Erik D. Larsen.